

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொற் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

சத்திரத்தின்

வரிசை : 60 காசுகள்

மாரி அச்சகம், சென்னை-1.

திருவிவன்காட்டுத்
தலவரலாறு

சென்னைப்பேரன் கோயில்

சுவாமிநாதன்

சு. கலியாணம், M.A.

சென்னைப்பேரன் கோயில் தேவந்தான சென்னை

திருவிவன்காடு.

செய்து வந்த பம், பதினாறு ஆண்டுகள், கலாநிபுடைய
செய்து வந்த பம், பதினாறு ஆண்டுகள், கலாநிபுடைய
(பதினாறு ஆண்டுகள்).

மெய்யுடையதும் பொல்லாப்பிள்ளையாகும்
செய்து வந்த பம், பதினாறு ஆண்டுகள், கலாநிபுடைய
செய்து வந்த பம், பதினாறு ஆண்டுகள், கலாநிபுடைய

உ
சிவமயம்

திருவண்காட்டுத் தலவரலாறு

ஆக்கியோன்

G. கலியாணம், M.A.,

ஆசிரியர், 'திருக்கோயில்', அறநிலையத்துறை, சென்னை

வெளியிட்டோர்

K. கனகசபை பிள்ளை,

தலைவர், அறங்காவலர் குழு.

K. சின்னசாமி துரை, அறங்காவலர்.

S. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, அறங்காவலர்.

A. A. வெங்கடாசலம், B.A., இறைபணியாளர்.

ஸ்ரீ கவேதாரண்யேகவரகவாயி தேவந்தாளம்,

திருவெண்காடு

1961

முதலாம் பதிப்பு	1942
இரண்டாம் பதிப்பு	1945
மூன்றாம் பதிப்பு	1947
நான்காம் பதிப்பு	1955
ஐந்தாம் பதிப்பு	1961 -- (Revised & enlarged)

அணிந்நுரை

[திரு. அ. உத்தண்டராமன் அவர்கள் I. A. S.]

ஆணையர், அறவிலயத்துறை, சென்னை]

கன்காட்டு நூறவாளும் கன்காட்டுங் கையாளும்
பென்காட்டும் உருவாளும் பிறைகாட்டுஞ் சையாளும்
பன்காட்டும் இசையாளும் பயிர்காட்டும் புயலாளும்
வென்காட்டில் உறைவாளும் விடைகாட்டுங் கொடியாளே
—திருஞ்ஞானசம்பந்தர்.

மிகச் சிறந்த பாடல் பெற்ற பதிகனில் ஒன்று திருவெண்காடு. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூவகைப் பெருமைகளையுமுடையது. கவேதாரண்யசுவரர், நடராஜர், அகோரபிவர் என்ற மூன்று மூர்த்திகள், சோம, சூரிய, அக்ஷினி என்ற மூன்று தீர்த்தங்கள், வடவால், கொன்றை, வில்வம் என்ற மூன்று தல விருட்சங்கள் முதலிய தனிச் சிறப்புகடைய தலம். திருஞ்ஞானசம்பந்தர், திருகாவுக்கரசர், சுந்தரர் என்ற மூவரும் இந்தலத்திறை வன் பேரில் தேவாரப் பதிகங்கள் ஓதியருளியுள்ளனர். பெண்ணுகடத்து அச்சதகனப்பாளர் தமக்குப் பிள்ளைப் பேறில்லாத குறை நீங்கும்பொருட்டு தமது குல குருவான திருத்துறையூர் - அருணத்திவொசாளியரிடம் விண்ணப்பிக்க அவர் தேவாரத்தில் கயிது சாத்திப்பார்த்து ஆணையிட்டவண்ணம், தாமும் தம் மனைவியும் திருவெண்காடு சென்று சிலகாலம் தங்கி, மூக்குள நீராடி இறைவனை வழிபட்டு ஒரு ஆண்மகவைப் பெற்றெடுத்து கவேதவணப் பெருமான் என்று திருகாமம் இட்டனர்.

பேயகடையா பிரிவெய்தும் பிரிவாயினே ஞள்ளகினை
வாயினேவ வரம்பெறுவ கரையுறவேன் டாவொன்றும்
வேயனதோ ஞுமைபங்கன் வென்காட்டு முக்குளகீர்
தோய்வினயா சுவர்தம்மைத் தோயாவாக் தீவினாயே

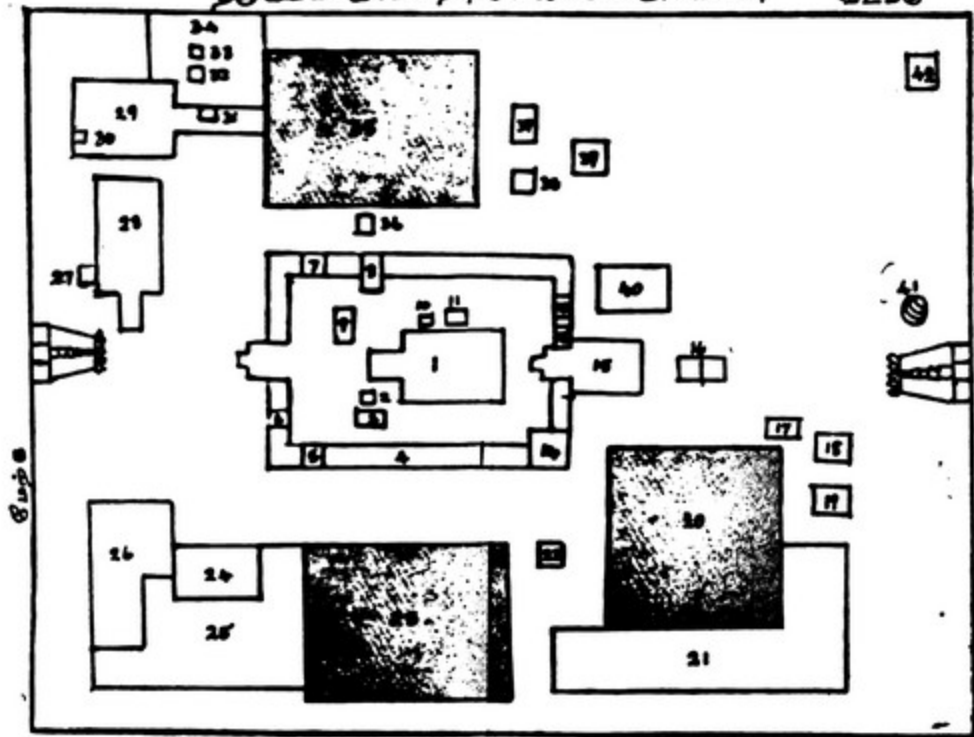
என்ற சம்பந்தர் பாடலை மெய்ப்பித்தது இந்த நிகழ்ச்சி. அந்த இனம் குழங்கையே சைவ சித்தாந்தத்தோடாமணி துணை சிவஞானபோதத்தை உலகுக்களித்த மெய்கண்ட தோலாயிற்று. இன்னும் இத்திருவெண்காட்டுத் தலம் பட்டி அத்தடிகளின் வரலாற்றுச் சம்பந்தம் உடையது. அதுபாண்மும்மை காலன்மார்களில் ஒருவரான திருச் செங்காட்டங்குடி சிறுத்தொண்டரின் மனைவியரான திருவெண்காட்டு நங்கையும் அவர் பணிப்பெண்ணான சந்தை நங்கையும், இப் பதிலைச் சார்ந்தவர்களே. இத்தகைய பழம் பெருமைவாய்ந்த பதிகு வித்துவான் திரு. மு. ஆறுமுக தேசிகர் என்பவரால் தல வரலாறு எழுதப்பெற்று தேவஸ்தானத்தாரால் வெளியிடப்பெற்றது. இதுவரை நான்கு பதிப்புகள் ஆகி நூல் பிரதிகள் எல்லாம் செலவாகிவிட்டன. இப்போது, இந்த ஐந்தாம் பதிப்பு ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன் விரிவான முறை யில் வெளியிடப்பெறுகிறது. இதனை எழுதியவர் சென்னை அறிவிப்பதற்கு வெளியிடான “திருக்கோயில்” என் தும் இதழின் ஆசிரியர், திரு. G. கவியாணம் தேவன் அவர்கள் M. A. ஆவர். இந்த நூலை, திருவெண்காடு சேவதாரணபெகவர கவாமி தேவஸ்தானத்தார் கோயிலில் ககா ரும்பாபிஷேகம் நடக்கும் இந்த நன்னாளில் (20-3-1961) வெளியிடுவது சாலப்பொருத்தமுடையது. இந்த நூலை எழுதியவர்க்கும், வெளியிட்ட தேவஸ்தானத் தாருக்கும் கைவலும்கும் தமிழ் உலகம் நன்றி செலுத்தும் உடப்பாடுகையது.

பண்டிட் அப்படி யாயநன் பத்தரிக்கு
 ஷண்டி அக்களத்தில் சிவ்றமணி ஓக்கும்
 பெண்டிட் அப்பிறைச் சென்னிவைத் தாங்கிது
 செண்டிட் டையகடை லும்மட கெஞ்சேம

—திருநாவுக்கரசர்.

கோயில் துறைப்பட விளக்கம்

1. கவேதாரண்யர்
2. பெரியவாரணப் பிள்ளையார்
3. சோமாலங்கந்தர்
4. அறுபத்துமூவர்
5. பத்திரகாளி
6. திருமால்
7. அகோரர்—மூலவர்
8. அகோரர்—உற்சவர்
9. நடராஜ சபை
10. சண்டைசுவர்
11. கவேதாலங்கம்
12. மூக்கை
13. கவந்திரகம்
14. மடைப்பள்ளி
15. திருக்கல்யாண மண்டபம்
16. கந்தி, பரிபீடம்
17. மெய்கண்டார் கோவில்
18. ஊஞ்சல் மண்டபம்
19. அக்திணிச்
20. அக்திணி நீர்த்தம்
21. மெய்கண்டார் கந்தவனம்
22. சூரியேசர்
23. சூரிய நீர்த்தம்
24. தேவந்தான அலுவலகம்
25. கந்தவனம்
26. களஞ்சியம்
27. ஆறுமுகப்பெருமான்
28. ஐந்தற்கால மண்டபம்
29. பெரியநாயகியம்மன்
30. பிள்ளையாருக்கியம்மன்
31. புதன்
32. பிரமசமஸ்தி
33. வில்வமரம்
34. திருமென்காட்டுகங்கை கந்தவனம்
35. சந்திரநீர்த்தம்
36. கொன்றைமரம்
37. வடவாலமரம்
38. சோமேசர்
39. மின்பொறி கிரியம்
40. உற்சவ மண்டபம்
41. திண்ண நீர்த்தம்
42. யாகசாலை

உ.
சிவமயம்.

திருவிவண்காட்டுத் தலவரலாறு

ஒகையினர் சேவதவளர் சிறப்பதனை
வினவினர்க்கு முகரத்தபெரிக்கும்
சோகமறும் பிளியகலும் பகையழியும்
வறுமையெனும் லுயரத்தீரும்
யாகமெலா முடித்தபலன் தானமெலாம்
கொடுத்தபல மெல்லாஞ்சேரும்
போகமுண்டா முத்தியுண்டா மெப்போது
மழியாத புகழுண்டாமே.

1. தல இருப்பிடம்

உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் தம்மை வழிபட்டு
உய்யும் பொருட்டு இறைவன் திருமேனி தாங்கித்
தூக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்
தலங்கள் பலவுள்ளன. அவற்றுள் தேவாரப் பாடல்
பெற்றவை மிகச்சிறந்தவை. அவைகளைப் 'பாடல்
பெற்ற பதிகள்' என வழங்குவர். சோழநாடு, சமநாடு,
சாண்டிநாடு, மலைநாடு, கொங்குநாடு, நடுநாடு,
தொண்டைநாடு, துளுவநாடு, வடநாடு என நாட்டு
பெயர்களாக அத்தலங்களைப் பிரித்திருக்கின்றனர் ஆன்
டீரர். அதிலும் சோழநாட்டை இரு பகுதிகளாக
வகுத்துள்ளனர். அவை காவிரியாற்றுக்கு வடகரை
யிலும், தென்கரையிலும் திகழும் தலங்களாகும். காவி
ரீக்கு வடபால் விளங்கும் பதிகளில் பதினொராவதாகப்
பண்டையோரால் வைத்து எண்ணப்படுவது திருவேண்
டூறு என்பது. இத்திருத்தலம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்
தும், சிகாழிப் பகுதியிலிருக்கிறது. சென்னை—மாயூரம்

இருப்பப்பாதையில் சிகாழ் இருப்பாதை நிலையத்திலிருந்து தென்கிழக்கே 9 கல் தொலைவிலுள்ளது. சிகாழியிலிருந்து திருவெண்காட்டிற்கு நேரே பஸ்கள் செல்கின்றன. திருவெண்காட்டில் மேற்கு மடவனா சுத்திலுள்ள திருப்பணி செட்டியார் கட்டிடங்கள், தேவஸ்தான விடுதி, தெற்கு வீதியிலிருக்கும் சத்திரம், குருபுரை மடம் இவைகளில் யாத்திரை செல்வோர் தங்கலாம். திருவெண்காட்டிற்குத் தெற்கே இரண்டு கல் தொலைவில் காவிரியாறும், வடக்கே ஒரு கல் தூரத்தில் மணிகர்ணிகை யென்னும் மண்ணியாறும் ஓடுகின்றன. திருச்சாய்க்காடு (சாயாவனம்), காவிரிப் பூம்பட்டினத்துப்பல்லவனீச்சரம், திருவலம்புரம், கிழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி, திருக்கலிக்காமூர் முதலிய தலங்கள் திருவெண்காட்டைச் சூழ்ந்துள்ளன. திருநாங்கூர், திருவாலி திருநகரி என்ற வணைவப்பதிகளும் இதன் அருகே இருக்கின்றன.

2. தலப்பெயர்கள்

தேவார முதலிய திருமுறைகளிலும், தலபுராணத்திலும், மற்ற இலக்கிய நூல்களிலும், கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்களிலும் இத்தலத்திற்குப் பல பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. வடமொழியில் கவேதாரண்யம் என்று வழங்குகிறது. (கவேதம்=வெண்மை. ஆரண்யம்=காடு). வேதவெண்காடு, கவேதவனம், காலாஞ்சரம், வில்வவனம், மகாவரங்கம். முத்திவாயில், முத்திரகச், தமோநாசபுரம், முருகன்பூண்டி, பாதாளகயிலாயம், ஞானவனம், சிவரணந்தக்காடு, கணபதிநகரம், ஆதிசீதம்பரம், திருவூர், உமையூர், மாலூர், தலநாயகம், பெரியமயானம், பேரரங்கம், நவநிருத்தகணம், அவிமுத்தம், தருமகோடி. சித்திரகச் முதலிய பலபெயர்கள் இப்பதிக்குண்டு. திருமுறைகள், கல்வெட்டுக்கள் முதலியவற்றில் திருவெண்காடு என்ற பெயரே குறிக்கப்படுகிறது.

குத்திகை நமோரசுபூம் பாபாரசுபூ முருகன்பூண்டி.
 சித்திகை பாநாசலிலாய ஞானவனது சிவானந்தகா
 டேத்தனை பநிகரமாதிரி சிதம்பரத்திரு ஐமையூர்மாளார்
 ணைத்தலை யகம்பெரியமயான மெனும்பெருடனும் விளங்கிற்
 [நன்றி]

என்பது தலபுராணப் பாடல். வேதங்கள் பூசித்த
 தால் வேதவெண்காடு; கவேதன் என்ற மன்னவன் வழி
 பட்டளையின் கவேதவனம்; இயமன் வலியுரித்தமையால்
 ககைஞ்சுரம்; வில்வம் தலவிரூட்சமாத்தின் விடவனம்;
 சங்கரநடனத்தின் பின் உலகமுய்ய எடுத்த ஞான
 தாண்டவம் மறு சங்கர காலம்வரை செய்கிறபடியால்
 தாமிருத்தனம், பேராய்கம், மகாவரங்கம், ஞானவனம்;
 தமோகுணத்தையும் பாவத்தையும் அழித்தவின் தமோ
 நசுபூம், பாபாசுபூம்; முருகன், கணபதி இவர்கள் வழி
 பட்டதால் முருகன்பூண்டி, கணபதிநகரம்; திருமகள், உமா
 தேவி, திருமால் இவர்கள் பூசனைபுரித்ததால் திருவிழை,
 உகையூர், மாளார்; தலங்களுக்குள்ளே நாயகமாய் விளங்
 கும் பெற்றியால் தலநாயகம்; பிரமனுக்கு இவ்விடம்
 மகானமனதால் பெரிமயானம்; இத்தலத்தில் செய்யும்
 ஒரு தருமம் கோடியாகும் தன்மையால் தருமகோடி;
 எல்லா நன்மைகளையும் பயத்தவின் சித்திநகர்; தில்லைச்
 சிதம்பரத்திற்கு முன்பே இப்பதியில் ஆண்டவன்
 தாண்டவம்புரித்தருளினபடியால் ஆநீசிதம்பரம்; என
 இவ்வாறெல்லாம் பெயர்களுக்கு விளக்கங்கள் கூறப்
 பட்டிருக்கின்றன. திருவெண்காட்டுத் தலபுரா
 ணத்தில்,

தெரிசனது செயத்திலிலிற் கமலவிற செனிக்க
 மரண மாய்விடக் கங்கைகூறு வாரணாசிரியை
 அருண் மாகைச் சினைத்திட முத்தியஞ்செழுத்தும்
 பிரணவத்தொடும்பேர்களு முரைக்கீழும் பெறலாம்

என்று வரும்பாடலில் திருவாரூர்ப் பிரகங்கமுத்தி.
 தில்லையில் தெரிசிக்கமுத்தி, திருவண்ணாமலை சினைக்க
 முத்தி. காலியில் இறக்கமுத்தி என்று குறிக்கப்பட்

டிருக்கிறது. இவ்வாறும் ஒருங்கே ஒரிடத்தே வாய்க்கக்கூடியது திருவெண்காடு ஆதலின் **குத்தி வாய்க்கி, குத்திநகர்** என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டன. “இந் நகரின் பெயரில் ஒன்றை நினைத்தாலும் விநியம்களும் இடுக்கண் நீங்கும்” என்றும், “இத்தலத்தின் பேரி லொன்றை யுரைத்தவர்க்கு யாகபலமெல்லாம் எய்தும், சத்தியம் சத்தியம்” என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

3. கோயில் அமைப்பு

நம்முடைய நாட்டில் கோயில்களைச் சுற்றியே பெரும்பாலும் நகரங்களும், ஊர்களும் உண்டாயின. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் நகர் என்ற சொல்லால் கோயில்கள் குறிக்கப்பட்டிருப்பதே இதற்குப் போதிய சான்றாகும். கோயில்கள் ஆகம சிற்பநூல் முறைப்படி கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. திருவெண்காட்டிலுள்ள சிவபெருமான் கோயில் ஊருக்கு நடுநாயகமாய் விளங்குகின்றது. கோயிலைச் சுற்றி நான்கு தோரோடும் திருவீதிகளும், மடவளாகமும் அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலான கோயில்களைப்போலவே திருவெண்காட்டுக் கோயிலும் கிழக்கு நோக்கியிருக்கிறது. கோயில் கிழக்கு மேற்கில் 792 அடி நீளமும், தெற்கு வடக்கில் 310 அடி அகலமும் கொண்டதாக இருக்கிறது. கோயிலுக்கு கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இரண்டு வாயில்கள் உள்ளன. சிறந்த சிற்பங்கள் நிறைந்த இராஜகோபுரங்கள் இந்த இரு வாயில்களையும் அழகு செய்கின்றன. வெளிப் பிரகாரத்திலிருந்து உட்பிரகாரம் செல்ல கிழக்கு மேற்கு இரு பக்கங்களிலும் உள்ள வாயில்களையும் இரண்டு கூடகோபுரங்கள் அணி செய்கின்றன. கோயிலுக்கு வெளியில் கிழக்குக் கோபுர வாயிலுக்குத் தென்புறம் சந்நிதித் தெருவில் **கித்திர விநாயகர் கோயில்** இருக்கிறது.

கிழக்கோபுரவாயில் வழியே உள்ளே நுழைந்ததும் **நத்தி, பனீபீடம்** இவைகளைக் காணலாம். இவை

களுக்குத்தெற்கே ஊஞ்சல்மண்டபம், அக்ஷிகவாரிகோலிக், திரைக்கக் கட்டப்பெற்ற மெய்கண்டர் கோலிக் திவையுள்ளன. அவற்றிற்கு மேல்புறம் அக்ஷிக நீத்தம் இருக்கிறது. அதையொட்டி மெய்கண்டர் தத்தவனம் அமைந்துள்ளது. இவற்றைக் கடத்து சற்று மேற்கே தற்கு வெளிப்பிரகாரத்தில் சென்றால் தூரியேசர் கோலியும், தூரிய நீத்தத்தையும் காணலாம். வெளிப்பிரகாரத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் தேவஸ்தான அலுவலகம், தேவாரப் பயிற்சிப் பள்ளிமாணவர் உணவுச்சாலை, கனஞ்சியம், தத்தவனம் முதலியவை இருக்கின்றன. மேற்கு இராஜகோபுரவாயிலுக்கு உட்புறம் வடபால் அறுகுப்பெருமாள் கோலியும், தூற்றக்காடு மண்டபமும் அமைந்துள்ளன. நூற்றுக்கால் மண்டபம் உட்புறச் சொற்பொழிவுகள், இன்னிசை யரங்குகள், சுவாகமச் சித்தாந்தப்பயிற்சி வகுப்புகள் முதலியவை கூடப்பெறப் பயன்படுகின்றது. வெளிப்பிரகாரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அம்மன் கோலிக் கிழக்கு நோக்கிப் இருக்கிறது. அதற்குத் தனி உட்பிரகாரமும் உண்டு. உட்புகை சக்கிதிக்கு இடதுபுறம் புதன் கோலியும், பிரம சாஸ்தியும், விஸ்வமரபும், திருவெண்காட்டுநம்பை தத்தவனமும் இருக்கின்றன. எதிரில் சத்திரநீத்தம் உள்ளது. அதன் உதங்கரையில் கொன்றை மரமும், கீழ்பால் வடவாலமரமும், சந்திரேகவாரிகோலியும் காணப்படும். வடகிழக்கு மூலையில் யாகசாலை இருக்கிறது. கிழக்கு வெளிப்பிரகாரத்தின் கீழ் உட்பிரகாரம் செல்வதற்குமுன் உற்சவ மண்டபத்தையும், பெருஞ்செலவியல் அண்மையில் அமைக்கப் பெற்ற திருக்கல்யாண மண்டபத்தையும் பார்க்கிறோம்.

உட்பிரகாரத்தின் தெற்கு திருமாளிகைப் பத்திரியல் அறுபத்துமூவர், பத்திரிகாவி, வீரபத்திரர், இடும்பன், கதாசனமூர்த்தி, சோலையப்ப முதலியார், மத்திரி இவர்களுடன் திருவுருவங்கள் உள்ளன. மேற்கு உட்பிரகாரத்தில் நாகேசுவரர், வீராயகர், யோகமானிக்கவாசகர், பாணிக்கவாசகர், சுந்தரர், அப்பர், சம்பந்தர், ஆவுடையார் பத்ரபிடம், விசுவேசுவரர், விசாலாட்சி, அங்குள

பரமேசுவரி, கவேதவனப்பெருவான் (விஷ்ணு), பஞ்சலிங்கம், பாலசுப்பிரமணியர், அஷ்டலட்சுமி, இலட்சுமி, சரசுவதி, தனவிநாயகர் முதலியவர்களின் சந்நிதிகள் உள்ளன. அந்தப் பிரகாரத்திலேயே கர்ப்பக்கிரகத்திற்கு வடமேற்காக நடராஜசபை அமைத்திருக்கிறது. கர்ப்பக்கிரகத்திற்குத் தெற்கே பெரியவாரணப்பிள்ளையார், சோமாஸ்கந்தர் சந்நிதிகள் இருக்கின்றன. வடக்கு உட்பிரகாரத்தில் அகோரூத்தி (மூலவர்), காட்சிநாயனார், அகோரூத்தி (உற்சவர்), கவேதலிங்கம், சண்டேகவர் இவர்கள் சந்நிதிகள் உள்ளன. கிழக்கு உட்பிரகாரத்தில் பைரவர், காசித்துண்டி, விநாயகர், துர்க்கை, கலக்கிரகங்கள் இவர்களுடைய திருவுருவங்கள் உள்ளன. நடுவில் கவேதரண்டேகவர் திருச்சந்நிதி அமைத்திருக்கிறது. கர்ப்பக்கிரகச் சுவர்களில் சட்டைகாதர், தட்சிணமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் முதலியவர்களின் திருவுருவங்களும் இருக்கின்றன. இக்கோயில் அமைப்பின் விவரங்களை இக்நூலிலுள்ள தரைப்படத்தில் காண்க.

4. மூர்த்திகள்

மூர்த்தி தலம் நீத்தம் முறையாகத் தொடங்கினக்கோர் வர்த்தை சொலர் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராமே

—நாயுமானவர்.

கோயில்களில் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்திகளின் மகிமையே மக்கட்கு பக்தியை விளைவிப்பன. திருவெண்காட்டுக் கோயிலில் மிகவும் முக்கியமானப் போற்றப்படும் மூர்த்திகள் மூன்று அவை கவேதரண்டேகவர், நடராஜர், அகோரூத்தி என்பன.

கவேதரண்டேகவரை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர் விண்ணுளும் தேவர்களும், மண்ணுளும் மன்னர்களும் மற்றையோரும் பலராதலின் அவர் பெருமை அள

கூட்டுகிறது. உலகின்ற அன்னையாகிய அம்பிகையை
கிணைத்தியாப்பாக், பெரியநாயகி என்ற திருப்பெயர்
களால் அழைப்பார்.

நடராஜர் : தில்லைச் சிதம்பரம் போன்றே இங்கு
உபாஸ்தபை அமைத்திருப்பது தனிப்பெருஞ் சிறப்
புடையது. ஸ்படிககலிங்கமூர்த்தி, இரகசியம் முதலி
யவைகளால்லாம் அங்கிருப்பதுபோன்றே இங்கும் உள்
கனம் ஆறு அபிஷேகங்களும் நடைபெறுகின்றன.
அப்போது பஞ்சகிருத்திய தீபாராதனை நடைபெறு
கிறது. ஆகவே, இத்தலத்தை 'ஆதிசிதம்பரம்' என்று
சான்றிப் புகழ்வாராயினர். இந்த நடராஜர் திருவுருவ
அமைப்பில் பல தத்துவங்களை அறித்துக்கொள்ளலாம்.
14 சதங்கைகளுடைய காப்பு ஒன்று அவர் காலில்
காணப்படுகிறது. ஈரேழு-புவனங்களும் அவருடைய
கைகளினால் தான் அசையும் என்பதை அது குறிக்கும்.
இடுப்பில் 81 சங்கிலி வளையங்கள் அமைந்த அரை
வூண் திகழ்கின்றது. அது பீரணவம் முதல் 14: இறுதி
பாகவுள்ள 81 பதமந்திரங்களை உணர்த்தும். 28
எலும்புமணிகள் கோத்து முன்னால் ஒரு பன்றிக்
கொம்பும், பின்புறம் ஒரு ஆமை ஒட்டுப் பதக்கமும்
உள்ள அணியொன்றைத் தரித்திருக்கிறார். வேறு
ஆபரணம் ஒன்றுமில்லை. "என்பொடு கொம்பொடு
ஆமை இவை மார்பிலங்க" என்ற சம்பந்தச் கொண்டு
பதிகப்பகுதியை இது நினைவூட்டி நிற்கின்றது.
28 சதுர்யுகங்கள் முடிந்திருக்கிறதென்பதை 28 எலும்பு
மணிகள் குறிக்கின்றன என்றும் கூறுவர். தலையில்
மலில்பீலி (பிஞ்ஞகம்) இருக்கிறது. கங்கை மீன்
போன்ற வடிவத்தில் காணப்படுகிறது. "பல பல
பேடமரக" என்று தொடங்கும் பாடலில் "சல
மகனோடு எருக்கு முடிமேல் அணிந்த" என்று வரும்
பகுதியை நினைவுபடுத்துகிறது. இளம்பிறைச் சந்தி
ரையும் முடிமேல் அணிந்திருக்கிறார். சோடச கலைகளை
உணர்த்தும் 16 சடைகள் உள்ளன; 15 சடைகள்
தொங்குகின்றன; ஒன்று கட்டியுள்ளது. நுதல் விழி

அழகாகத் தெரிகிறது. இத்தலத்துச் சம்பந்தர் தேவாரப் பதிகத்தின் முதல் பாட்டு முதலடியில் தொடங்கும் “கண்காட்டும் நுதலானும்” என்ற பகுதியை இவர் உருவத்தில் தத்ருபமாகக் காணலாம். “கண்காட்டிக் கண்ணில் நின்ற மணிஒக்கும்” என்று இத்தல அப்பர் தேவாரப் பதிகத்தின் முதல் பாடலில் அமைந்திருப்பதும் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. இவர் தோளில் ஓடுசிறு துண்டு துவள்கிறது. இடையில் புலித்தோல் உடை காணப்படுகின்றது. இவர் காலின் கீழ் அகப்பட்டிருக்கும் முயலகன் வயிறு மிதியினால் பிதுங்கி இயற்கையாகத் தோன்றுகிறது.

அகோரமூர்த்தி : இவரை அகோரீவன் என்றும் கூறுவர். இம்மூர்த்தியும் இத்தலத்தில் தனிப்பெருமையுடன் விளங்குபவர். இவரை அகோர வீரபத்திரர் எனச் சிலர் எழுவியும் பேசியும் வருகின்றனர். இது தவறு. அகோர வீரபத்திரர் தட்சயாகத்தை அழிக்க சிவ பெருமானால் நெற்றிக்கண்ணினின்றும் தோற்றுவிக்கப் பெற்றவர். ஆதலின் அவர் வேறு. இத்தலத் தெழுந்தருளியுள்ள அகோரமூர்த்தி, மருத்துவாசுரன் என்பவரின் வலி தொலைக்கத் தோன்றியவர். பஞ்சப்பிரமமூர்த்தங்களுள் தென்முகமாயுள்ள அகோரமூர்த்தியாவார். இவர் திருவுருவத்தில் 14 நாகங்கள் ஆபரணமாக விளங்குகின்றன. இவருடைய வலதுகால் கட்டை விரல், இரண்டாவது விரல் ஊன்றி மற்ற பாதம் தூக்கியிருக்கிறது. அப்பர் சுவாமிகள் இத்தலத்தைப் பற்றிப் பாடிய “தூண்டுகடர் மேனி” எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகத்தில் சொல்லப்பட்டவை அனைத்தும் அகோரமூர்த்தியின் திருவுருவத்தில் காணலாம். இருபத்தெட்டு ஆகமங்களில் உத்தர காரண ஆகமத்தில் இவரை அகோரஸ்ஸ்திர மூர்த்தியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மருத்துவாசுரன் சரணுகதியடைந்தான். இவர் திருவடியில் மல்லாந்து கிடக்கின்றான். இவர் எந்தோன் முக்கண் ஈசராகக் காட்சியளிக்கிறார். மூவிடிக் குலமேந்திய கையுடன் கம்பீரமாக நிற்கும்

திரு. கண்ணப்பெறு வனப்பைக் கண்டவர் கண்படைத்த
கணப்பெற்றவராவார்.

கவேதவனப்பெருமான் : தில்லைச் சிதம்பரத்தி
ல் உட்புதுபோலவே இங்கும் நடராஜர் சந்நிதிக்குமுன்
பெருமான் சந்நிதி யிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இப்
போது அந்த இடத்தில் சோமாஸ்கந்தர் எழுந்தருளி
யிருக்கிறார். திருமாவின் திருவுருவம் இப்போது
சோமாஸ்கந்தருக்குப் பின்புறம் மேற்கு திருமாளிகைப்
பத்தியிலிருக்கிறது. நின்ற திருக்கோலத்தில் கிழக்கே
திருமுகமண்டலத்துடன் சேவை சாதிக்கிறார்.

புதன் : அம்மன் சந்நிதியில் புதனுடைய தனிக்
கோயில் இருக்கிறது. இந்த கோயிலில் நவக்கிரகங்கள்
வக்கிரமாக இல்லாமல் வரிசையாக அமைந்துள்ளன.

தலவிநாயகர் — பெரியவாரணப்பிள்ளையார்,
சட்டைநாதர் (சுதை), மெய்கண்டார், பொல்லாப்
பிள்ளையார், பிள்ளை இடுக்கி அம்மன், பத்திரகாளி,
தர்க்கை, ஆறுமுகர், அறுபத்துமூன்று நாயன்மாள்,
தட்சிணமூர்த்தி, துண்டி விநாயகர், காசிவிசுவேசுவரர்,
கச்சலாட்சி, அங்காளபரமேசுவரி, இலட்சுமி, கலைமகள்
மூதலிய திருவுருவங்களும், சந்திரேசுவரர், சூரியேசர்,
அக்கினீசர், ஐராவதிசர், கவேதகேதீசர், வருணேசர்,
கணபதிசர், வியாதேசர், சிவப்பிரியேசர், கவேதேசர்
மூதலிய சிவலிங்கமூர்த்திகளும் இக்கோயிலில் உள்
னன. அகோரமூர்த்தி உற்சவமும், பிட்சாடனமூர்த்தி
உற்சவமும் மிகவும் அழகான திருவுருவங்கள் ;
அவசியம் பார்க்கவேண்டியவை. அண்மையில் திருப்
பணிக்காகப் பூமியைத் தோண்டும்போது வடக்கு உட்
புறகரத்தில் நடராஜர், சிவகாமி, சோமாஸ்கந்தர்,
நளினம்பிகை, புதன், அர்த்தநாரீசுவரர் முதலிய
செப்புத் திருமேனிகள் அகப்பட்டன. அவைகளும்
கீக்க வனப்புவாய்ந்த திருவுருவங்களாகக் காணப்
படுகின்றன.

5. தீர்த்தங்கள்

கோயில்களுக்கு இன்றியமையாதவை, அவைகளைச் சார்ந்த தீர்த்தங்கள். கோயிலுக்கு வழிபட வருவோர் முதலில் அவைகளில் நீராடி, சமயச் சின்னங்கள் அணிந்து தூய்மையுடன் செல்லப் பவன்படுகின்றன. பொதுவாகத் தீர்த்தங்களை ஆறு, கடல், குளம், கிணறு என்ற நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். இவைகள் கோயிலுக்கு உள்ளேயோ, அல்லது வெளியேயோ, அல்லது இவ்விரண்டிடங்களிலுமேயோ இருக்கும். திருவெண்காட்டுக் கோயிலில் மிகவும் பெருமையும் மகிமையும் வாய்ந்த மூன்று தீர்த்தங்கள் திருக்குளங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. சிவபெருமான் உமாதேவியாரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இத்திருவெண்காட்டிலே நிருத்தம் செய்தார் என்றும் அப்போது அவருடைய முக்கண்களினின்றும் ஆனந்தத்தினால் மூன்று துளிகள் சிந்தின என்றும், அந்த மூன்று துளிகளும் அக்கினிதீர்த்தம், சூரியதீர்த்தம், சந்திரதீர்த்தம் என்ற மூன்று குளங்களாய் அமைந்தன என்றும், பின்னர் அகோரசிவனார் ஆயுதபாணிபாக் நின்று விழித்து நோக்கும்போது அவருடைய முக்கண்களினின்றும் சிந்திய மூன்று நீர்த்துளிகளும் முன்னால் முத்திர்த்தத்தில் தனித்தனி சென்று கலத்தன என்றும் தலபுராணம் கூறுகிறது.

அக்கினிதீர்த்தம் வெளிப்பிரகாரத்தில் தென்முகத்து (அக்கினி) மூலையில் இருக்கிறது. இதன் கரையில் அக்கினிசர், மெய்கண்டார் கோயில்கள் இருக்கின்றன.

சூரியதீர்த்தம் : தெற்கு வெளிப்பிரகாரத்தில் அக்கினிதீர்த்தத்தின் மேல்பால் அமைந்திருக்கிறது. இதன் மேற்க்கரையில் சூரியேசர் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ளார். தீர்த்தப்படித்துறைக்குச் செல்லும் வாயின்மேல் சுதையினாலான சூரியபகவானின் உருவம் காட்சியளிக்கிறது.

சுருதித்தம்: வடக்கு வெளிப்பிரகாரத்தில்
சுருதித்தம் இருக்கின்றது. அம்மன்
தீர்த்தம் என்றும் இதை வழங்குகின்றனர்.
சுருதித்தம் கீழ்க்கரையில் சுருதிதேசம் (சோமேசர்)
இருக்கிறது.

இத மூன்று தீர்த்தங்களிலும் நீராடி இறைவனை
புஜிதவர் எல்லா பாவங்களும் நீங்கப்பெற்று,
அதிபெருடன் வேண்டிய வரமெல்லாம் எய்துவர்
என்று உறுப்படுகிறது. இவ்வாறு வழிபட்ட அச்சுத
சுருதித்தம் என்பவர் மேய்கண்டார் என்ற சந்தான
சுருதித்தம் பெற்றெடுத்தார் என்பது யாவரும் அறிக்
கிறது. திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத் தேவாரத்தில்
சுருதித்தம் முக்குணநீர் தோய்வினையார் அவர்
சுருதித்தம் தோய்வார் தீவினையே" என்றும், "முக்குணம்
சுருதித்தம் முக்குணனை இறைவனே" என்றும்,
சுருதித்தம் என்றும் இத்த தீர்த்தங்களின் மகிமை
புகழ்கின்றது. இம்மூன்று தீர்த்தங்களும் மும்
சுருதித்தம், மூவிதீர்த்தம், முக்குணநீர்த்
தம் என்ற மூன்று தீர்த்தம், தன்மநீர்த்
தம் என்ற பொதுப்பெயர்களாலும்
கூறப்பெறும். மக்கள் இங்கு முக்குணநீராடித்
தீர்த்தம் வழிபாடும் செய்கின்றனர்.

ஒன்றாகப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதி
சுருதித்தம்-கண்ணி வரலாற்றைக் கூறுகிறது.
சுருதித்தம் துறக்கப்பட்ட காரிகையான கண்ணகிக்கு
சுருதித்தம் பாடப்பனத்தோழி ஒருத்தி உண்டு.
சுருதித்தம் கண்ணகியை கோக்கிக் கூறுவான், "பொற்
சுருதித்தம் கடலோடு கலக்கும் சங்கமுடித்துக்கயல
சுருதித்தம் தந்தகானலித்தே சோமருண்டம், தூயிருள்
சுருதித்தம் இரண்டு தடாகங்கள் உள்ளன. அவற்றின்
கூறுகள் மூழ்கி, காமவேள் கோட்டத்தில் வழிபடும்
சுருதித்தம் இப்பிறப்பில் கணவரொடு பிரிவின்றி

வாழ்த்து, மற்ற பிறப்பிலும் அவருடனிருந்து இன்பம் துக்வர். ஆதலால் யாமும் அவ்வாறு செய்யக்கடவோம்.” இதைக் கேட்ட கண்ணகி, “அங்ஙனம் துறை மூழ்கித் தெய்வத்தொழுதல் எங்களுக்கு இயல்பன்று” என்று சொல்லிவிட்டாள். “இங்கே கூறிய சோம குண்டமும், சூரியகுண்டமும் முறையே திருவெண்காட்டுள்ள சோமதீர்த்தமும் சூரியதீர்த்தமுமென்று சில பெரியோர் கூறுகின்றனர்” என்று டாக்டர் உவே. சாமிநாதய்யர் அவர்கள் தாம் பதிப்பித்த சிலப்பதிகாரத்தில் ஒரு குறிப்புரை வரைந்துள்ளார்கள். அதைச் சண்டு நினைவுகூர்தல் மிக்க பொருத்தமுடையது. மேலே சொன்ன செய்தியுள்ள சிலப்பதிகாரப் பகுதி வருமாறு:—

உடனொடு காவிரீ சென்றலிக்கு முன்றின்
மடவெழ் பெய்தலங் காணற் றடமுள
சோமகுண்டது சூரியகுண்டந் துறைமூழ்கிக்
சோமவேள் கோட்டக் தொழுதார் கணவரொடு
தாமின் புறவ் குகைந்நுத் தைவலார்
போகெடுசெய் பூமிவிலும் போய்ப்பிறப்பர் யாமொருகான்
ஆடுது மென்ற வண்பிகழக்கால் வாகிழையான்
பீடன் நெனவிலுத்த பின்னரே.....

(கதைநிற முறைத்தகாதை: 57-64 வரிகள்)

மூன்று தீர்த்தங்களையன்றி கோயிலுக்குக் கிணறு தீர்த்தங்களும், வெளியே மகதீர்த்தம், சக்ஷ தீர்த்தம், மணிகர்ணிகை தீர்த்தம், காவிரி தீர்த்தம் முதலிய பல தீர்த்தங்களும் இத்தலத்தைச் சார்ந்தவை யாக இருக்கின்றன.

கீழ்க்கு இராஜகோயிலும் அக்கினித் தீர்த்தமும்

6. தலவிரூட்சங்கள்

ஆங்காவுத்தில் மக்கள் மரங்களின் அடியிலேயே தோஷங்களை வைத்து வழிபட்டனர். பின்னர், கனிபன், செங்கல், மரம் இவைகளால் கோயில் அமைத்தனர். அவை அழிந்துபோகும் பொருள்களானபடி வளம் கற்பாறைகளைக் குடைந்து கோயில் சமைத்தனர். அந்தகுடை கோயில்களையே நடைக்கோயில்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன. நாளடைவில் கற்பாறைகளை உடைத்து அவைகளைக்கொண்டு கருங்கற்கள்கொண்டு கோயில்களைக் கட்டினர். மரங்களின் அடியில் ஆதியில் கோயில்கள் ஏற்பட்டதால் அந்த மரங்களைப் புனித ஊக்கருதி அவைகளைத் தலவிரூட்சங்கள் எனப் பெயர் சூழத்தனர். அந்த மரங்களின் பெயர்களாலேயே பல தலங்களின் பெயர்களும் ஏற்பட்டன. தில்லை ஊரம் (சிதம்பரம்), கடம்பவனம் (மதுரை), சண்பக ஊரம் (திருநாகேச்சரம்), மகிழவனம் (நீரூர்), மாதவி ஊரம் (திருமுருகன்பூண்டி), வேணுவனம் (திருநெல் வேலி), திருவாலங்காடு, கச்சி நெறிக்காரைக்காடு, டாங்காடு, பண்பூர், வேற்காடு முதலியவை அத்தகையன. திருவெண்காட்டுத் தலத்துக்கும் விசிவனம் என்ற ஒரு பெயருண்டு. சாதாரணமாக, பெரும்பான்மை தலங்களில் ஒரே ஒரு தலவிரூட்சம்தான் இருக்கும். ஆனால் திருவெண்காட்டில் மூன்று தலவிரூட்சங்கள் உள்ளன. அவை வடவால், கொன்றை, காவம் என்பன.

கடவாடு விரூட்சம் சந்திர தீர்த்தத்தின் கீழ்பால் இருக்கிறது. தழைத்துத் தண்ணிமல் பரப்பி அழகுடன் விளங்குகிறது. கயாசேஷத்திரத்திலுள்ளது. கடவாடு இது அஷ்டவடம் என்னும் அழியாத ஆலமரம். கயாவை விஷ்ணுபாதம் என்றும், திருவெண்காட்டிலுள்ளதை ருத்ரபாதம் என்றும் கூறுகின்றனர். இந்த உலமரத்தினடியிலிருக்கும் இருபாதங்கள் பக்கத்திலே ருத்ரபாதம் என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருப்ப

தைப்பார்க்கலாம். இம்மரத்தடியில் மக்கள் பிதர்க் கடன் செய்து செல்கின்றார்கள்.

விவசாயம் அம்பிகை கோயிலுக்கு வடக்கேயுள்ள பிரமசமாதியின் அருகே இருக்கிறது.

கோன்றையம் வெளிப்பிரகாரத்தில் அகோரமூர்தியின் பின்புறம் சந்திர தீர்த்தத்தின் தென் கரையில் இருக்கிறது.

7. தலைப்பெருமை

ஆன்றோர்கள் காசிக்குச் சமானமாக ஆறுதலங்களைக் கூறுவர். அவை திருவெண்காடு, திருவையாறு, திருமயிலாடுதுறை (மாயூரம்), திருவிடைமருதூர், திருச்சாய்க்காடு (சாயாவனம்), திருவாரூரம் என்பன. அவைகளில் ஒன்று இத்தலம். தாண்டவங்கள் ஒன்பது. இறைவன் இயற்றிய ஏழு தாண்டவங்களும் சிவபரமானது. கௌரியும், காளியும் ஆடிய இரண்டும் சக்தி பரமானது. இந்த நவதாண்டவ சேஷத்திரங்களுள் திருவெண்காடு முதன்மையானது. உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் உய்யும் வண்ணம் இங்கே பெருமான் ஞானநிருத்தம் செய்தார். கலேதாரண்யேசுவரர், நடராஜர், அகோரமூர்த்தி என்ற மூன்று மூர்த்திகளும், சூரியன், சந்திரன், அக்ஷி என்பன மூன்று தீர்த்தங்களும், வடபால், கொன்றை, வில்வம் ஆகிய மூன்று தலவிரூட்சங்களும், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆன ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றுக விளங்கும் தனிச்சிறப்புடையது இத்தலம். சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் என்ற மூவர்களும் பதிகங்கள் பாடிய பெருமையும் கொண்டது. “எரிவிசிரவாடும் இறைவர்மேய வெண்காடே வெண்காடே என்பிராசில் வீடாத வல்வினை நோய் வீட்டலாமே” என்று அப்பர்பெருமானும், “வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளரீசு தோய் வினையார் அவர்தம்மைத் தோயவாம் தீவினையே,”

3-உதகு வெண்காட்டான் என்று உள்ளாடி உருகாதார் உணர்வுடைமை உணரோமே" என்று ஞானராயப்பத் தப் பெருத்தகையாரும் திருவாய்மலர்த்தருளி யுள்ளனர். காவிரி சங்கம நீராட்ச் செல்லும் மக்கள் திரும்புகால் திருவெண்காட்டு முக்குள நீராடி இறைவனை வழிபட்டுச் செல்லும் வழக்கம் இன்றும் காணக் கூடியதொன்றும்.

அரோகுத்தி: இத்தலப் பெருமைக்கு மிக முக்கிய காரணமாக இருப்பவர் இந்த மூர்த்தி. இவர் இங்கு எழுந்தருளியிருப்பதன் காரணத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். முன்னொருகால் மருத்துவன் என்ற அகரன் இருந்தான். அவன் பிரமதேவரிடம் வேண்டிப்பெற்ற வர பலத்தால் தேவர்களுக்குத் துன்பம் விளைவித்துவந்தான். தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட, அவர் அவர்களைத் திருவெண்காட்டு சென்று வேற்றுருக் கொண்டு வதியும்படி ஆணையிட்டார். அவர்களும் அப்படியே செய்தார்கள். இதை யறிந்த மருத்துவாகரன் இங்குவந்து அவர்களுடன் போர் தொடங்கினான். கவேதனப்பெருமான் அவனுடன் போர் செய்ய இடபதேவரை ஏவினார். அகரன் அவருடைய ஆற்றலுக்குத் தோற்று, சிவபெருமானை நோக்கித் தலம் செய்து ஒரு குலாயுதம் பெற்று மீண்டும் சண்டைக்கு வந்தான். இடபதேவரிடம் கொம்புகளையும் காதுகளையும் அறுத்து அவர் உடலில் காயங்களையும் உண்டாக்கியது அவன் குலப்படை. (அந்த அடையாளங்கள் கவேதனப்பெருமான் சக்ரிதியிலுள்ள நத்திதேவரீயு இப்போதும் காணலாம்.) அவர் கவேதனநாதரிடம் முறையிட்டார். பெருமான் மருத்துவன்மீது பெருங்கோபம் கொண்டார். அக் கோபம் எதிர்தோன்ற, இறைவன் அதை நோக்கி "மருத்துவனை மாய்த்து வருக" என்று ஆணையிட்டார். அப்பெருஞ்சினமே சிவந்த குஞ்சியுடைய அகோர வடிவாகி, திருமேனி நீருண்ட மேகமெனத்திகழ, நெற்றிக்

கண் நெருப்பைக் கக்க, அணிமணிகள் ஒளிவீச, கண்ட
மாலை கவினுற விளங்க, கோரப் பற்கள் இலங்க, துடி,
மணி, பலகை, வான், சூலம், வெண்டலை, கடி என்ற
படைகளைக் கரங்களில் ஏந்தி மருத்துவாகரனை அணியி
யது. அவன் பயத்து ஒளியுருவாகி அகோர மூர்த்தியின்
திருவுருவிற் கலந்தான். தேவர்களுடைய வேண்டி
கோளுக்கு இசைத்து அகோர சிவனாகும் இத்தலத்தே
எழுந்தருளியிருப்பாராயினர். அவருடைய திருவுரு
வத்தை விளக்கும் தலபுராணப் பாடல் இது:—

கருநீரமு மணிமாலை புனைபழகும்
வளைபெயிறும் கவினைச் செய்ய
எரிச்சலையும் நுதல்விறியும் கடைக்கோல
இணையடியும் இலக எட்டுத்
கரகீலவ மணிபலகை வெண்டலைவான்
கடிதுடியேர் சூல மேற்ற
வெருவமுத் துவணையடர் அகோரசிவன்
நுணைப்பதச்சீர் விளம்புவாமே.

மெய்கண்டார்: “பொய்கண்டார் காணப் புனித
மேனும் அத்துவித மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநாள்
எந்நாளோ” என்று போற்றினார் தாயுமானவர். அந்த
மெய்கண்டதேவர் இத்தலத்தே தோன்றிய வரலாறு
இத்தலப் பெருமைக்கு சான்று தருகின்றது. பெண்ணு
கடம் என்ற ஊரில் வாழ்ந்த அச்சுத களப்பாளர்
என்ற வேளாளருக்குப் பிள்ளையிலாக் குறையிருந்
தது. அதனை அவருடைய குலகுருவாகிய திருத்துறை
யூர் சகலாக்ம பண்டிதர் அருணாந்தி சிவாசாரியாரிடம்
விண்ணப்பித்தார். அவ்வாசாரியர் திருமுறைகளைப்
புசித்துக் கயிறு சாத்திப் பார்த்தார்.

பெயலையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையிடு ஞ்ளகினை(வு)
ஆயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டி வென்றும்
வேயனறோ ஞுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளகீர்
தொய்வையார் அவர்தம்மைத் தோயாவார் தீயினயே

சம்பந்தப் பெருமானுடைய திருப்பாடல் கூட்டது. அப் பாசுரத்தில் திருவெண்காட்டி லுள்ள முக்குளத்தில் நீராடுவோருக்குப் பிள்ளையி லுள்ள எண்ணிய யாவும் கைவரும் என்று அறுதி யாகக் கூறியிருந்தலின், அருணத்திசிவனார், அச்சுத னாசனரைத் திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று முக்குள சேட்டுக்கு அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானையும் புகட்டு வரப்பணித்தார். அவ்வாறே அச்சுதகனப் பாசும் மனைவியுடன் திருவெண்காடு சென்று முக் குள சேட்டி வழிபட்டு வந்தார். சிலகாலத்தில் அந்த உபாசனையும் வயிறு வாய்க்கப்பெற்று, ஆண்மகவு ஸ்மரணம் நன்றெடுத்தார். அக் குழந்தைக்கு, கடுவதனப் பெருமான் என்ற திருநாமத்தைச் சூட்டினார். அந்த குழந்தை செஞ்ஞாயிறே மெய்கண்டார் என்ற தீட்சா லாகம் பெற்று, சிவஞானபோதம் என்னும் சைவசித் தாந்தத் தலைமணி ஞான நூலை இயற்றியருளியது. அத்தந்த ஞான பரம்பரைக்கு முதல் தலைவராக அங்குபாவர் அந்த மெய்கண்டதேவ நாயனாரேயாகும். உபசுடைய குலகுருவும் பின்னர் முதல் மாணாக்கராகவும் ஆன அருணத்தி சிவாசாரியார்,

பண்டமறை வண்டரற்றப் பகட்டுநன் ஞானம்
பரிதொழுதச் சிவகந்தம் பரந்து கரந்த்
கண்டிரு தயாமல முகைக ளெல்லாம்
கனிதிறப்பக் காசினிமேல் வந்தஅருட் கதிரோன்
கிண்டமலர்ப் பெரிப்புகடையும் வெண்ணெய் மேவு
மெய்கண்ட தேவன்யிடு கைவகாதன்
முண்டக மலர்த்தாழச் சீர்த்தே வாலும்
பெற்பாதம் எப்போதும் போற்றல் செய்வோம்

சுந்தர வணக்கப் பாடலை 'சிவஞான சித்தியார் பர டங்கம்' என்ற தமது நூலில் கூறியுள்ளார்.

பட்டினத்தடிகள்: இத்தல் மகிமைக்கு மற்றொரு அடியவரின் சம்பந்தமும் காரணமாகி நிற்கின்றது. அவர், "ஒட்டுடன் பற்றின்றி உலகைத்துறந்தசெல்வப்

பட்டினத்தார்" என்று போற்றப்பெற்ற பெரியார். காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்த சிவநேசர், அவர் மணியார் ஞானகலாம்பை இவர்களுக்கு ஒரு பெண் மகவு இருந்தும் ஆண்மகவு இல்லாத பெருங்குறை நீங்க அருந்தவம் கிடத்தனர். சின்னனில் ஒரு ஆண் மகவும் பிறந்தது. அந்த குழந்தைக்குத் திருவெண்காட் என்ற பிள்ளைத்திருநாமம் இட்டனர். அதற்கு ஐந்தாம் வயது எய்தியபோது தந்தையார் சிவபதமுற்றனர். இளஞ்செம்மலும் தாயின் கருத்துப்படி கல்வி பயின்று, சென்னையொழுகலாயினர். இளமையிலேயே சிவபூசை இயற்ற வேண்டுமென்ற பேரவா இருந்தது. அதற்குத் தக்கதொரு அருட்குரவனை அவர் மனம் நாடித் தேடி நின்றது. ஒருநாள் அத்தோன்றல் துயில் கொள்ளும்போது கனவு கண்டார். சிவபெருமான் அடியார் வடிவத்துடன் தோன்றி "நாளைத் திங்கட் கிழமையன்று திருவெண்காடு அடைத்து இறைவரை வணங்கித் திருமுன் இருப்பீன், பெரியவர் ஒருவர் வந்து சிவலிங்கம் ஒன்று தருவர்: அதனை வைத்துப் பூசனை புரிக" என்று கூறி திருநீறு தத்து மறைத்தனர். கனவின் செய்தியை அன்னையார்க்கு அறிவித்து திருவெண்காட்டுக்குப் பொழுது புலர்ந்தவுடனே புறப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார் திருவெண்காடார். இருவரும் திருவெண்காடு அடைத்து முக்குளநீராடி இறைவனை வழிபட்டுச் சந்நிதியில் இருத்தனர். தவமுனிவர் ஒருவர் அங்குவந்து, சிவலிங்கம் உள்ள சம்புடம் ஒன்றைக் கொடுத்து திக்கை செய்வித்து அவரைச் சிவபூசைக்கு உரியராக்கினர். அன்றே அவ்விடத்தில் பெட்டகத்திலுள்ள பெருமானைப் பூசனை செய்தார். அது ஆவணித் திங்கள் திருவோணமும் திங்கட்கிழமையும் பிரதோடமும் கூடியநன்னாள். காவிரிப்பூம்பட்டினத் திலே தோன்றியமையின் அவரைப் பட்டினத்தார் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டார். அவர் அருளிய நூல்கள் பதினொரூத்திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்திய : விருத்திராகரணக் கொன்ற பாவம் கை இத்திரன் இத்தலத்தை யடைந்து முக்குள நீராடி இறைவன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றான். “விண்ணவர் தான் வழிபட வெண்காடிடமா விரும்பினனே” என்றும் “வந்தவர்க்கருள் பலநல்கி இத்திரன் கயத்திரம் கழித்த நீண்ட கண்ணுதல்” என்றும் திருஞானசம்பந்தர் இச்செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மரகிதத்தில் நடக்கும் திருவிழாவை இந்திரமகோதசுவம் என்று கூறுகின்றனர். இத்திரனே வந்து நடத்துவதாக ஐதீகம். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இத்திர விழா ஊடபெற்றதாக சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பெற்றிருப்பது சான்று நினைவுகூர்தற்பாலது.

ஐராவதம் : துவ்வாச முனிவர் இத்திரனுக்குக் கொடுக்கவந்த மலரை ஐராவதம் துதிக்கையால் வாங்கிச் சித்தியது. முனிவர் முனிந்து “காட்டாணியாகுக” என்று சாபமிட்டார். பல இடங்களிலும் திரிந்து அந்த பாண்டகவேதவனம் அடைந்து தீர்த்தம் ஏற்படுத்தி பெருமானை வணங்கிப் பேறு பெற்றது. ஐராவதத்தால் அமைக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இப்போது “யாணமடு” என்று வழங்குகின்றது. “வெள்ளாணை வேண்டும் வரங் கொடுப்பார் வெண்காடு மேவிய விகித்தனாரே” என்று அப்பராடிகளும், “வெளிய வருவில் ஆணை வணங்கும் வெண்காடே”, “அயிராவதம் பணியமிக்க தனுக்கருள் சரக்கும் வெண்காடு”, என்று ஆளுடைய பரிணைபாரும் திருவாய்மலர்ந்தருளியுள்ளனர். இன்னும்,

காலூற்ற நந்தம் அறவி வெண்காட்டில் ஈன்
கேலூற்ற தானச்சாணை செய்து கிடந்து வைகும்—வேழம்
என்று கந்த புராணத் திருவிளையாட்டுப் படலத் திலும்,

கோடு ஈன்குடைய வேழம் தானவன் குறைந்த கோட்டைப்
பாடற கோற்றுப் பெற்ற பதீயீறு
என்று திருவிளையாடற் புராண அர்ச்சனைப் படலத் திலும் இந்த நிகழ்ச்சி குறிக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

இத்தலப் பெருமையை சிவபெருமான் திருவாக்
கில் வைத்து திருமாலுக்கு எடுத்துச் சொல்லுவதாக
அமைந்த தலபுராணப் பாடல்களில் இரண்டு பின்வரு
மாறு :-

வேதாந்தத் துரைப்ப தொன்றுன் டெவர்க்குஞ் சொல்லோன்
மீரும்புதல்வன் னுள்கிறான் விளம்பா கிட்டுமும்
காதாந்தத் தொளியாய் கம்முருவமாத் ஞானமய மாகுமொரு
கருணை டங்கே

கோதாந்தப் பிறப்பறா கமறுகலக் குடுமிவிகத்
தலமிருக்குங் கூறுப்போதிற்
சேதாம்பற் புதுமொழிச் செங்காடாகிச் சிறையளியாற்
பலங்காடாக் திருவெண்காடு.

மறந்துமறன் பெயருரைப்போர் கிரிப்போ ரங்கே
வழிவசத்தா னடத்திருவோர் மரணமாவோர்
பிறத்திருவோ ரதிலிருப்போ ரேவராஜனும் பிறவாத
வரமளிக்கும் பெரிய ஞானர்
பறந்துவரு கொடிகளுக்கு மறநீர்சூழப் படர்க்கொடி
களுக்கு முத்தி பவிக்குறார்
சிறத்திறஞ் சாய்க்காடு நலிச்சங்காடு திருகாங்கை
கைபுடைசூழ் திருவெண்காடு.

8. வழிபட்டோர்

இத்தலத்து எம்பெருமானை வழிபட்டோர் பலர்
என்று திருவெண்காட்டுப் புராணம் கூறுகிறது.
அச்சுதனாப்பாளர் பிள்ளைப் பேறடைத்தது, பட்டினத்
தார் சிவபூசை பெற்றது, இந்திரன் பாவம் நீங்கியது,
ஐராவதம் சாபம் விலகியது முதலியவற்றைப்பற்றி
முன்னர் கண்டோம். இவர்களேயன்றி, பிரமன்,
சந்திரன், சூரியன், அக்கினி, கணபதி, முருகன்,
கவேதன், சத்தியநல்லிரதன், வியாக்கிரபாதர், வேத
ராசி, கவேதகேது, சிவப்பிரியர், சம்பந்தர், அப்பர்,
கந்தரர் முதலியோரும் திருவெண்காட்டரசரை வணங்கி
அவருடைய திருவருளுக்குப் பாத்திரராயினர்.

வேதாசி என்ற அத்தணன் கட்டமுதுகொண்டு ன்ருக்குச் செல்லும்போது ஆலமரப் பொத்தில் வைத்தான். அதிலுள்ள பாம்பு சோற்றில் நஞ்சை உருத்தது. அதையறியாத வேதராசி அச்சோற்றை வேறொரு அறையினுக்கிட, அவன் விடம் தலைக்கேறி மாண்டான். வேதராசியைப் பிரமகத்தி பின்பொடர, அவன் திருவெண்காட்டை யடைந்ததும் அது விலகிப் போயிற்று. அவ்வத்தணன் இறைவனை வழிபட்டுச் சில காலமிருந்து எம்பாழையின் பிறருமான் திருவாடி கீழல் எய்தினான்.

சுவேதகேது என்பவர் உத்தாலக முனிவரின் புத்திரர். அவருடைய வாழ்நாள் எட்டு வயதுடன் முடிவுமென்பதை ஞானத்தாலுணர்ந்து திருவெண்ணடு சேர்ந்து, சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்டு வந்தார். எட்டு வயது முடியும் நாளில் எமன்வந்து அவர்மீது பாசக் கயிற்றை வீசிஞன். பெருமான் வெளிப்பட்டு காலனுடைய வலிமையைத் தொலைத்தார். சுவேதகேது பின் சிலகாலமிருந்து முத்திப்பேறு பெற்றார். சம்பந்தர் பாடல் ஒன்றில் இந்த செய்தி குறிக்கப் பெறுகிறது.

சுவேதன் என்ற மன்னன் தன்மைத்தனையிவ வாநா விக்கு அரசரிமையைக் கொடுத்துவிட்டு, மனைவியாகிய கலாசனையுடன் திருவெண்காட்டுக்கு வந்து சிவலிங்கம் அமைத்துப் பூசித்து வந்தான். ஒருநாள் எமன் வந்து அவன் கழுத்தில் பாசத்தைப் பூட்டினான். மன்னவன் சிவலிங்கமூர்த்தியைத் தழுவிக்கொண்டான். சுவேதவனநாதர் தோன்றவும் அத்தகன் பயர் தோடிப்போய் வீழ்ந்திறந்தான். சுவேதன் சிவசாரூபத்தைப் பெற்றான். தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி திருவெண்காட்டரசர் காலனுக்கு உயிர்கொடுத்தார். காலன் வலி தொலைக்கப் பெற்ற காரணத்தால் இத்தலம் காலாஞ்சரம் என்ற பெயர் பெற்றது.

9. கர்ணபரம்பரைக் கதைகள்

பிள்ளையிடுக்கியம்மன் : சம்பந்தர் தலங்களை வழி பட்டு வருகையில் திருவெண்காட்டு எல்லையை அடைந்தார். அவருக்கு அங்குள்ள எல்லாப் பொருள்களும் சிவலிங்க மயமாகத் தோன்றியது. ஆதலின் இத் தலத்தை மிதித்தற்கஞ்சி அம்பிகையைக் கூப்பிட்டழைத்தார். பெரியநாயகியும் சென்று ஆளுடைய பிள்ளையாரை இடுப்பில் எடுத்து வந்தார். அப்படிக்கொண்டு வந்ததால் “பிள்ளையிடுக்கி அம்மன்” என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. பிள்ளையை இடுப்பில் வைத்துள்ள அம்பாள் உருவம் பிரமவித்தியாநாயகி கோயில் மேற்கு உட்பிரகாரத்தில் இருக்கிறது. “ஊரெலாம் சிவலோகம் மணல் எலாம் சிவலிங்கம்” என்று தொடங்கும் பாடலில் இறைவனுடைய வியாபகத் தன்மை கூறப் பெற்றிருக்கிறது. அப்பாடலை இந்நூலில் பிறிதோரிடத்தில் காண்க. சம்பந்தர் அம்பாளைக் கூப்பிட்ட இடத்திலுள்ள குளத்தைக் கூப்பிட்டாங்குளம் என்பர். அது இப்போது கோட்டாங்குளம் என்று வழங்குகிறது.

விஷ்ணுநீத்த விடாபகர் : “பாரணீத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப்போல் ஆரும் துறக்கை அரிதரிது” என்று திருவெண்காடரின் பெருந்திறவைப் புகழ்ந்து கூறினார் தாயுமானப் பெருந்தகையார். பட்டினத்தார் துறவுக் கோலங்கொண்டு வெளி வந்தபோது தமது கணக்கரான சேத்தனாரைத் தமது கருவூலத்திலுள்ள பொருள்களை மக்கள் எடுத்துப் போகும்படி திறந்துவைக்கக் கட்டளையிட்டார். சேத்தனார் அவ்வாறே செய்தார். பொதுமக்கள் எடுத்துக் கொண்டது போக எஞ்சியதை அரசன் கைக்கொண்டான். அடிகளாரின் நீதிகள் முழுவதையும் தனக்குக் காட்டவில்லை என்று எண்ணி அரசன் சேத்தனாரைச் சிறையிலிட்டதுமன்றி, அவர் பொருளையும் கவர்ந்து கொண்டான். சேத்தனாரின் மனைவி தன்மைத்தனுடன் வேற்றார் சென்று கூலிவேலை செய்து வாழ்ந்தனள்.

உட்புனத்தடிகள் பல தலங்களையும் வணங்கி, திரு வெண்காட்டுக்குத் திரும்பினார். அதையறிந்த சேந்தனார் மனைவியும் மகளும் அடிகளாரை அண்மி சேந்தனரின் நிலையைத் தெரிவித்தனர். உடனே திருவெண்காட்டடிகள்,

சத்திரை நயினர் டாளும் மலர்மிசை மன்னினும்
கீதநலம் நேடிக் காணு நமலனே கீழின் நேகிச்
செய்தநிலக் கயல்பாய் காங்குச் சேந்திரை வேந்தனிட்ட
சைந்திரை கீக்கி என்முன் காட்டுவெண் காட்டுளானே

என்ற பாடலைப்பாடியருள, விநாயகப்பெருமான் சென்று சேந்தனரின் விலங்கை நீக்கினார். ஆதலின் அவருக்கு “விலங்குதறித்த விநாயகர்” என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. அவருடைய கோயில் திருவெண்காட்டேசர் கோயிலுக்குத் தென்மேற்கே சிறிது தொலைவில் இருக்கிறது.

முக்குள நயினர்கள் : நயினர் என்ற ஒரு சைவமரபினர் உண்டு. அவர்கள் திருவெண்காட்டு முக்குளங்களிலும் ;தலையில் விளக்குகளை வைத்துக்கொண்டு மூழ்கியெழுது அவ்விளக்குகள் அணையாமல் இருந்தனவாம். அதனால் அவர்களை “முக்குள நயினர்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டார்கள் என்று ஒரு கதை வழங்குகிறது.

பஞ்சம்தீர் மழை : ஏறக்குறைய நூற்பது ஆண்டு களுக்குமுன் மழையில்லாமல் கடும்பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது பொதுமக்கள் அகோரமூர்த்தி சந்நிதியில் கடுமையான விரதமிருந்து மணிகர்ணிகை யாற்றுக்குச் சென்றனர். அப்படி அவர்கள் போகிற வழியிலே தாங்க முடியாத மழை பெய்தது.

தொத்துதோய் ஒழிய வழி : திருவெண்காட்டிற்கருகிலுள்ள கடற்கரை மீனவர் சேரிகளில் தொத்துதோய் பரவினால் அவர்கள் அகோரக் கடவுளுக்கு வழிபாடு செய்வார்களாம். அப்போது ஒருவர்மேல் ஆவேசம்

வர, அவர் அப்படியே சேரிகளுக்குச் சென்று திருநீறு கொடுக்க அந்தநேரம் மறைத்துவிடுவது வழக்கமாம். கோயிலில் இப்போது அலுவல் பார்த்துவரும் பெரிய பிள்ளை என்ற திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின்மேல் அவ்வித ஆலோசனை வருவதுண்டாம்.

10. தலைதாப்பற்றிய நூல்கள்

திருநாசகம்பந்தர்: இத்தலத்திறைவன் பேரில் மூன்று தேவரத் திருப்பதிகங்கள் ஓதியருளியுள்ளனர். அவைகளில் திருவெண்காட்டின் இயற்கைக் காட்சியையும், இறைவன் திருக்கோலவனப்பையும், அவனுடைய வியாபகத்தன்மையையும், அடியார்க்கருளும் பெற்றியையும், எமன்திறலுழித்த வன்மையையும், இத்திரன், ஐராவதம் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றதையும், முக்குளநீர்ப் பெருமையையும் கூறியிருக்கின்றார். பகவத்களிகளும் இறைவன் திருநாமத்தைப் பண்மொழியால் பரிகரிப்பதன்மையும், முக்குள நீராடி வழிபடுவார் பிள்ளைப்பேறடைவதுடன் நினைத்த வரம்பெறுவார், அவர்களைத் தீவினைகள் சாரா என்றும், 'தொழுவார்' தங்கள் உறுநோய்கள் தள்ளிப்போக அருளும் தலைவன்' என்றும், உள்குவார் உள்ளத்தே புகுவான் என்றும் இன்னும் பலவாறாக சிவபெருமான் பெருமைகளை விதத்தோதியுள்ளார்.

திருநாவுக்கரசர்: இரண்டு பதிகங்கள் பணித்துள்ளார். மேலும், ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம், பல்வகைத் திருத்தாண்டகம் இவைகளிலும் திருவெண்காட்டைப்பற்றிப் பாடியருளியுள்ளனர். அவரே திருமுதுகுன்ற (விருத்தாசல)த் திருப்பதிகப் பாடல் ஒன்றில் "வெண்காடு மேவிய விவிர்தன் தன்னை" என்று கூறியிருக்கிறார். சம்பந்தர் பதிகத்தின் முதற்பாடலான "கண்காட்டுறுதலானும்" என்பதைப் போலவே அப்பர் திருப்பதிக முதல் பாடலும் அமைக்

திருப்பது கண்டு இன்புறத்தக்கது. திருக்குறள்
தொடர்பு பாடல்கள் நெஞ்சைப்பார்த்து அறிவுறுத்து
வதாக உள்ளன. “நெஞ்சிமீ இறைவன் உறையும்
திருவெண்காடடைந்து உய்வாயாக” என்று கூறு
கிறது. திருத்தாண்டகத்தில் சிவபெருமான் திருமேனி
புகையும், அவன் எங்கும் தங்கி நிற்கும் எழிலையும்,
யசுரபேற்றுத்திரியும் தன்மையையும், அடியார்த்து
வைக்கும்வரம் அளிக்கும் பண்பையும், இன்னும் அவ
சது திருச்செயல்கள் பலவற்றையும் அகப்பொருட்
ஹரையில் அழகுபெற அமைத்துத் திருவாய்மலர்த்தருளி
யுள்ளார். ஒரு தாண்டகச் செய்யுளில் “வெண்ணாடே
என்பீராகில் வீடாத வல்லினைநோய் வீட்டலாமே”
என அறிவுறுத்துகிறது.

கத்தரஞ்சி கவாயிகள் இப்பதிக்குப் பத்துப்
பாசரங்களுக்கொண்ட ஒரு பதிகம் பாடியிருக்கின்றனர்.
ஒவ்வொரு பாடலின் முற்பகுதியில் இறைவனது
சிறப்புக்களைக்கூறி, பிற்பகுதியில், “இவ்வளவு பெரு
மைகளை யுடைய நீர் மனைகள்தோறும் தலைகையேந்தி
விடங்கராதித்திரிவதும், காமவேளைக் கண்ணழவால்
செத்ததும், பிச்சை ஏற்க எருதேறி அலைவதும்,
கடலின் நஞ்சமுண்டதும், வேதமோதித் திரிவதும்,
பாசையை உரித்ததும், அயனும் மாலும் அணுகா
வண்ணம் அனல்பிறம்பாய் நின்றதும் எதற்காக”
என்று கேட்கும் முறையில் அமைத்திருக்கிறது.

பாணிக்கவாசக கவாயிகள் அருளிய திருவாசகத்தின்
கித்தித் திருஅகவகில் “விரும்பினனாகி வெண்காடதனில்
சூருத்தின்பேர் அன்றிருத்த கொள்கையும்” என்று கூறி
விருக்கின்றனர். மேலும், அவசியற்றியருளிய திருக்
வேவைபாரிதும் “வேலன் புகுத்து வெறியாடுக” என்று
தொடங்கும் பாடலிலும் வெண்காட்டைக் குறிப்பிடு
கிறது.

சேனதேவ நாயனார் இயற்றிய “சிவபெருமான் திரு
இடங்கட மலையாடு,” “சிவபெருமான் திருவந்தாதி” என்ற

இரண்டு பிரபத்தங்களும் பதினொர்த்திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. வெண்காடர் அன்பர் சித்தத் தடங்குவர் என்றும், துயரத்தைத் தீர்ப்பரென்றும் அந்த நூல்களிலுள்ள இரண்டு பாடல்களில் கூறியிருக்கிறார்.

பரணதேவ நாயனார் அருளிய 'சிவபெருமான் திருவத்தாதி' என்ற நூலும் பதினொர்த்திருமுறையில். சேர்க்கப் பெற்றிருக்கிறது. "புகலூர் உடையாய்" என்று தொடங்கும் பாசரத்தில் 'வெண்காடா வேலை விட முண்டாய் வெள்ளேற்றாய் வெண்காடா என்பேடுறோ நான்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

பட்டினத்தார் பாடியருளிய "திருவிடை மருதார் மும் மணிக்கோவை", "திருவேகம்புகுடையர் திருவத்தாதி" என்றவைகளும் பதினொர்த்திருமுறையிலுள்ளன. மும் மணிக்கோவை, 'தெய்வத்தாமரை' என்று தொடங்கி 'தெய்வத்தாமரையே' என்று முடிகிறது. அதன் கடைசி பாடலில் "வெண்காடன்" என்று குறித்திருக்கிறார். திருவத்தாதியில், "நினைவார்க்குளும் பிரான்" வதியும் பதிகளைச் சொல்லும்போது திருவெண்காட்டையும் சொல்லியிருக்கிறார்.

சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணத்தில் சம்பந்தர் புராணத்திலும், ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணத்திலும், திருவெண்காட்டைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். திருச்சாய்க் காட்டை வணங்கியபின் சம்பந்தர் திருவெண்காடு போந்து வழிபட்டதை நான்கு பாடல்களில் சொல்லியிருக்கிறார். ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணத்தில் சுத்தரர் திருச்சாய்க்காட்டை வணங்கி, திருவெண்காட்டிற்கு வந்து வழிபட்டுப் பதிகம்பாடி திருநனி பள்ளிக்குச் சென்றதைக் கூறியிருக்கிறார்.

பாகுச்சிபுரம் - சிதம்பரமுனிவர் தம்முடைய ஷேத்நிர்க்
மேகை ரிஷிநாதியழிம் இத்தலத்தைப்பற்றி ஒரு பாடல்
அடிக்விடுக்கிறார்.

சோமகந்தரதேவிக் என்பாரும் **சிவானய மான்யியக்**
மேகை என்ற நூலில் ஒரு பாடலில் இத்தலத் திறை
உடையும் தேவியையும் போற்றியிருக்கிறார்.

பாஞ்சோதி முனிவர் தம்முடைய திருவிநாயகப் புராண
அருச்சுனப் படலத்தில் இப்பதியைப் பற்றிக் கூறி
விடுக்கிறார்.

கச்சியப்பசிவாசாரியார், கந்தபுராணம்—திருவிநாயகப்
புட்ப படலத்தில் ஒரு பாடலில் திருவெண்காட்டில்
உராவதம் வழிபட்டதைக் குறிக்கிறார்.

சைவ - ஏகம்ப நாடவர் என்ற பெரும்புலவர்
திருவெண்காட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள இராதாநல்
நூர் என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர். சொல்கயம், பொருள்
பயம்படக் கவிபாடுவதில் வல்லவர். சைவ சமயத்தில்
அழக்திய பற்றுடையவர் ஆதலின் அவர் பெயருக்கு
முன் சைவ என்ற அடைமொழி கொடுத்து அழைத்
தனர்.

சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறியதிற் சாச்சிவமார்
தெய்வத்தின் மேந்தெய்வ மில்லென நான்மறைச்

[செம்பொருள்வாய்

கைவந்த சீத்திரத் தேவார முந்திரு வாசகமும்
உபகவத் தரச்செய்த நால்வர்பொற் குளம் முயித்

குணியே

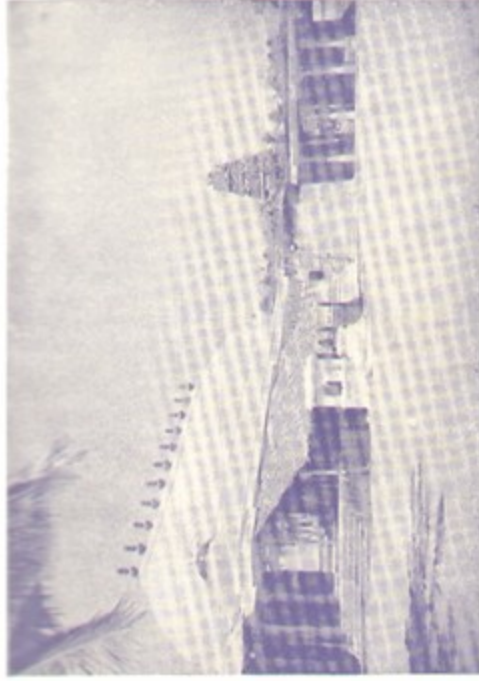
என்ற அவருடைய பாடலே இதற்குச் சான்றுபடும்.
அவசியற்றிய நூல்கள்—அருணாசல புராணம், திருவிநிற்
கைப் புராணம், தீர்த்தகிரிப் புராணம், திருச்செங்காட்
டங்குடிப் புராணம், திருவாரூர்க்கோவை, செல்வத்திப்
புராணம், திருவெண்காட்டுப் புராணம், அருணையந்தாதி,
அருணைக்கலம்பகம் முதலியன. அருணைக்கலம்பகம்

என்னும் நூல் சிறந்த கலம்பகங்களுள் ஒன்று என்பது அறிஞர் கொண்ட முடிபு. சௌந்தரியலகரீக்கும் உரை வரைந்தார் என்று கூறுவர். இவர் இயற்றிய திருவெண்காட்டுப் புராணத்தில் 18 சருக்கங்களும், 614 பாடல்களும் உள்ளன. ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் இறுதியிலும் பெருந்தோட்டம் - தே. சி. துரைசாமிப் பிள்ளை யென்பார் எழுதிய வசனத்துடன் இந்நூல் 1905-ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பெற்றது. இப்போது அந்த அச்சப் பிரதிகள் தானும் கிடைப்பது அரிதாகி விட்டது.

சிவானந்தன் என்பவர் ஸ்ரீ அடோர் அந்தாதி என்ற நூலைப் பாடியிருக்கிறார். அதுவும் 1906-ஆம் ஆண்டில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. அந்த அச்சப் பிரதிகளும் இப்போது கிடைப்பதில்லை.

வடமொழிப் புராணம்: ஸ்வேதாரண்ய கேடத்ரயாகாதம்யம் என்ற வடமொழி நூல் இந்த ஸ்தலத்தைப் பற்றியதே. தஞ்சை சரஸ்வதி நூல் நிலையத்திலுள்ள ஏட்டுச் சுவடியினின்றும் கையெழுத்துப் பிரதி செய்யப்பட்டு கவேதானயேசுவரர் ஆலய அச்சகம் திரு. சு. கபேச குருக்களிடம் இருக்கிறது. இது இன்னும் அச்சாக வில்லை. இந்த மகாத்மியம் ஸ்காந்தபுராணம் சங்கர சம்ஹிதையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 51. அத்தியாயங்கள் கொண்ட அரிய கருத்துக்கள் நிறைந்த விரிவான நூல். அதிலிருந்து முக்கியமான சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லவேண்டியது அவசியம்.

கவேதவனம், வில்வவனம், ஸ்ரீகசரம், காலாஞ் சரம், மோட்சத்துவாரம், ஆதிசிதம்பரம், மகாரங்கம், ஸீதாரண்யம் என்று இத்தலத்தின் பெயர்கள் கூறப்படுகிறது. தர்ம சொரூபமான நத்திதேவர் இங்கே மருத்துவாகரனுடன் போர் செய்ததால் இத்தலத்துக்கு தர்மநாணம் என்ற பெயரும் உண்டு.

புத்தூக்கல் கண்டபம்

ஓத்த தீர்த்தமலை : எம்பெருமான் திருநடனம் நடத்தும் முக்கண்களிலிருந்து நீர்த்துளிகள் விழுந்து ஓத்த தீர்த்தங்களாயின. மூன்று என்று வரப்பட்ட கையெல்லாம் இவைகளில் உள்ளன. பிரம், கம, நு, நந்திரன் : இச்சா, கிரியா, நூனசக்திகள் ; சம்ப, ரஜா, தமோருணங்கள், காயத்திரி, சாவித்திரி, சைவதி : சூரியன், சந்திரன், அக்ஷி : சுலோதாரன் ப. உராதர், அகோரர் : காளி, தூர்க்கை, பிரம்ம தீர்த்தகாயதி என்பன போன்றவை.

சுழிபட்டேர் : இங்கே இறைவனை வழிபட்டு சரபன் ஆதமானம் அடைந்தான் ; இந்திரன் வச்சிரா உதப் பெற்றான் ; வியாக்கிரபாதர் நோய் நீங்கப்பெற்று ஓத்தி எய்தினார் ; ஐனார்த்தனர் இலட்சுமி, சக்கரம் துவைகளைப்பெற்றார் ; தேவர்கள் சிரேஷ்டத்தன் உடைய அடைந்தனர் ; அகத்தியர் லோபமுத்திரையை உடைய கக்கொண்டார் ; சுக்கிரன் அசுரகுருத்தன்மை உடையும், மிருத்த சஞ்ஜீவினி வித்தையையும் அடைந்தான் ; இராமர் சேதுபத்தனமும், இராவணாவதமும் செய்தார் ; கிருஷ்ணன்னைவபாயனர் ஆத்மநூனம் கைவரப்பெற்றார் ; சுக்ரவியாசுத்திரராகி ஆத்மநூனத்தை உடைத்தார் ; வசுஷ்டர் பிரமபுத்திரராகி அருத்தியை உடைய கக்கொண்டார் ; நாரதர் வீணநூனத்தையும் அகநூனத்தையும் அடைந்தார் ; மகாலட்சுமி மகா ஸ்ரீநாயகியும் உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதையும் பெற்றாள்.

சுத்தவாகரன் : குலாயுத்தினால், நந்திகேசுவரைக் குத்திக் காயங்கள் ஏற்படுத்தினான். அவர் சிவபெருமானைத் தேரத்திரம் செய்தார். பரமேசுவரனின் உதவமுகம் தேரன்றிற்று. அக்ஷிப் பிழம்பாக எழுந்தது : அதைப் பார்த்தவுடன் மருத்துவாகரன் ஓத்தான் இடது பக்கத்தில் விழுந்து, தேரத்திரம் செய்தான். எட்டுக் கைகள் முதலியவற்றுடன் அகோர ஓத்தியின் உருவம் உண்டாயிற்று. நந்திகேசரின்

காயங்கள் மறைந்தன. மாசி மாதம் கிருஷ்ணபட்சம் பிரதமை பூரட்சத்திரம், ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு 12-மணிக்கு அகோரமூர்த்தி உண்டானார். அந்தராளில் அவரைப் பூசனையும் உபாசனையும் செய்தால் சகல நன்மைகளையும் பெறலாம்.

புதன் : சந்திரனுக்கும் தாரைக்கும் பிறந்தவர். சந்திரன் புதனுடன் கவேதாரண்யம்வந்து பெருமானை வழிபட்டு குருத்துரோகம் செய்த பாவத்தையும், கடிய ரோகத்தையும் நீங்கப்பெற்றான். இந்த தலத்தில் புதனுக்குத் தனிக்கோயில் இருக்கிறது. சண்டேசுவரரைத் தெரிசிக்கும்படியான அவசியம்போல இத்தலத்தில் புதனைத் தெரிசிக்கவேண்டும்.

இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தில் கனத்திறமுரைத்த காதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் சோமருண்டம், தூயருண்டம் இவைகள் இத்தலத்திலுள்ள சோம (சந்திர) தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தமாக இருக்கலாம் என்று பெரியோர்கள் கருதுவதாக டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதய்யர் அவர்கள் அந்நூற்பதிப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த சிலப்பதிகார வரிகளை மேலே தீர்த்தங்கள் என்ற பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வாய்மீகி இராசபண்டிதர் "கவேதாரண்யத்தில் ருத்திரனால் தடுக்கப்பட்டு அந்தகன் மாய்த்ததுபோல கரன் இராமருடைய சராக்னியால் தடுக்கப்பட்டு பூமியில் விழுந்தான்" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. "வேலை மலிதண்கானல்" என்றுதொடங்கும் திருவெண்காட்டுப் பதிகப்பாடலில் சம்பந்தர், "வெங்கலன் உயிர்விண்ட பினை நமன்தூதர் ஆலமிடற்றான் அடியார் என்றடர அஞ்சுவரே" என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த ஊர் சங்கப் பத்தில் "பிரமஸ்மசானம்" என்று சொல்கிறார்கள். பிரமசாதி அம்பிகைக் கோயிலுக்கு வடபால் இருக்கிறது. இது, "எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரயக்ஞம் மண்மிசை மால்பலர்மாண்டர்", "தூறுகோடி

கொத்தினார்” என்ற கணக்கில் இறந்தவர்களை அடங்கியிருக்கும். “கோயில் கடுகாடு கொல்லை” என்ற மணிவாசகர் வாக்கைப்போலக் கொண்டுள்ளது.

இத்தலைப் பெருமைகளைப்பற்றிக் கூறும் நூல்களில் சில பாடல்களை அன்பர்கள் படித்தின்புறவர்களாக இந்நூலின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

II. கல்வெட்டுக்கள்

திருவெண்காட்டுக் கோயிலில் பலதமிழ், கிரந்தக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றை அரசாங்கத்தார் 1896-ஆம் ஆண்டில் 110 முதல் 122 வரை 13 எண்களில் 1918-ஆம் ஆண்டில் 442 முதல் 521 வரை 80 எண்களிலும் படியெடுத்திருக்கின்றனர். 1896-ல் எடுத்தவற்றை “தென் இந்தியக் கல்வெட்டுக்கள்” என்றும் பகுதியில் (973-987) வெளியிட்டிருக்கின்றனர். 1918-ல் பதிவு செய்தவைகளின் சுருக்கத்தை 1919-ஆண்டுக் கல்வெட்டு அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

திருவெண்காட்டரசர் கோயில் “வடகரை நாங்கூர் ஊட்டு காங்கூர்” உள்ளதாகக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. இந்த நாங்கூர் நாட்டைத் தன்னகத்தே கொண்டவளநாடு, இராஜராஜ வளநாடு, இராஜேந்திர சட்டவளநாடு, இராஜாதிராஜ வளநாடு, கடித்திரிய சட்டவளநாடு என்ற பெயர்களால் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெவ்வேறு சோழமன்னர்களின் காலத்தில் இப்பகுதியை இப்பெயர்களிட்டமைத்திருக்கின்றனர்.

இந்த கல்வெட்டுக்கள் பல மன்னர்கள் காலத்தில் எழுதிக்கப்பெற்றவை. இராஜராஜன் I, இராஜேந்திரன் I, வீரராஜேந்திரன் II, குலோத்துங்கன் I, விசு-

கிரமசோமன், இராஜாநிராஜன் 1 என்ற சோமமன்னர்கள், குலசேகரபாண்டியன், கோமாநவர்மன் விக் கிரமபாண்டியன், ஜடாவர்மன் சுத்தரபாண்டியன், பராக்கிரமபாண்டியன், ஸ்ரீவல்லபதேவன் என்ற பாண்டிய மன்னர்கள், விருப்பண்ண உடையார், திருஷ்ண தேவராயர் என்ற விஜயநகர அரசர்கள், துக்கோஜி என்ற தஞ்சை மகாராட்டிர மன்னர் முதலியவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்டவை. இவை கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18-ஆம் நூற்றாண்டுவரையுள்ளவை.

கோயிலின் இரண்டு இராஜ கோபுரங்கள், இரண்டு கட்டை கோபுரங்கள் இவைகளின் வாயில்கள், சுவேதராண்யர் கர்ப்பக்கிரகச் சுவர்கள், அதற்கு வடபாவிருக்கும் இரண்டு தூண்கள், முன்மண்டபச் சுவர்கள், தட்சிணமூர்த்தி, விநாயகர், சத்திரசேகர் கோயில்களின் சுவர்கள், சுவாமி, அம்பிகைப்பிரகாரங்களின் மதிற்குவர்கள் முதலியவற்றில் கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இத்தலத்துக் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை, திருவெண்காடு தேவர், திருவெண்காடுடையார், திருவெண்காடுடைய நாயனார், திருவெண்காட்டுப் பெருமான் முதலிய பெயர்களால் அக்கல்வெட்டுக்கள் அழைக்கின்றன. தேவியை, ஸ்ரீ திருவெண்காடு தேவர் நம்பிராட்டியார், வேயனதோளி நாச்சியார், பெரியநாயகி என்ற பெயர்களால் குறிக்கின்றன. “வேயனதோள் உமை” என்று சம்பந்தர் இத்தலப்பதிகத்தில் கூறியிருப்பது ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. பெரிய பிள்ளையார் என்று இத்தல விநாயகரான பெரிய வாரணப்பிள்ளையாரை ஒரு கல்வெட்டு குறிக்கிறது. இன்னும், தேவர்களையகப்பெருமான் (உற்சவர்), இடபவாகன தேவர், இடபவாகன தேவர் நம்பிராட்டியார், பிச்சுதேவர், ஆடவல்லார், அர்த்தநாரிதேவர் இவர்களின் திருவுருவங்களைச் செய்து வைத்ததையும் கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன.

கோசாலை (பகமடம்), ஆதுலர்ச்சாலை (ஏழைகள் உணவு விடுதி), மடம், திருநத்தவனம் இவைகளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கோயிலில் வளத்து வாய்ந்தான் சந்தி, குலசேகரத் தொண்டைமான் பிள்ளை கலியுகராமன்சந்தி, அடையவளைந்தான்சந்தி, உலகன்சந்தி, மானங்காத்தான்சந்தி முதலியவை அடங்கிய கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. விக்ரமசோழன் திருவிதியில் மடம் கட்டியதாகவும், விக்ரமசோழன் இந்த கோயிலுக்கு வந்து இறைவனை வணங்கி விக்ரமசோழன் மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்தான் என்றும் கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. இப்போது திருவெண்காட்டுருகிலுள்ள பெருந்தோட்டம் என்றும் ஊரை அப்போது கலியுகக்கண்ண சதுரபுத்தமங்கலம் என்று அழைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. திருவெண்காட்டுநாழி, தேவர்குளையக்கால் என்ற மூகத்தலளவைகளைப் பயன்படுத்தியதாகவும் தெரிகிறது. திருவெண்காட்டுநங்கை என்ற பெயர் கல்வெட்டுக்களில் வருவது சிறுத்தொண்ட நாயனாரின் புகழைப்பாரை நினைவுபடுத்துகிறது.

இக்கோயிலுக்கு, தனிப்பட்டோர், பெண்கள், சமணர், வணிகர், அரசாங்க அதிகாரிகள், பரிவர்த்தகர், குதிரைவீரர், மன்னர் முதலியோர் தானாகவோ செய்திருப்பதோ அல்லவோ அரவணம் புரிந்திருக்கின்றனர். இராஜராஜன் நம்பி இவ்வாறு கூத்தன் வீரநாராயணியார், பரந்தகன் மாதேவரான செம்பியன்மாதேவியார், திரைலோகேசுவரையார், வானவன் மாதேவியார், நக்கன் கருக்கூதன் பஞ்சவன் மாதேவியார், வில்லவன் மாதேவியார் முதலிய பேரரசிகளின் பெயர்கள் அக்கல்வெட்டுக்களில் காணப்பெறுகின்றன. ஒரு அரசியார் மூத்திசைமலை யொன்றை அம்பிகைக்கு சாத்தி பூசைக்கொடுத்தார். செம்பியன்மாதேவியார் வெள்ளி மூன்று இவைகளால் நவரத்தினங்கள் பதித்த உருவம்

செய்து அளித்தார். இராஜவிர்த்தம், மாணிக்கம், பவனம், குப்பி, வைரம், மரகதம் முதலிய மணிகளின் பெயர்களும் அதில் குறிக்கப்படுகிறது.

நவரத்தினமாலை, பொன்கபாலம், பொன் வெள்ளி அணிகலன்கள், பொற்பூக்கள் முதலியவைகள் வழங்கியது, விளக்கெரிப்பதற்காக ஆடுகள், பொன், நீலம் முதலியவற்றை அளித்தது, கோயிலில் நாட்பூரை, சந்தி, மாத விழாக்கள் முதலியவை நடைபெற நிலத்தங்கள் ஏற்படுத்தியது என்பனபோன்ற செய்தி களையே பெரும்பாலும் அந்தக் கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. மாத ஆயிலியவிழா, ஐப்பசித் திங்கள் சதயவிழா, மார்ச்சுத் திருவிழா என்பவைகள் நடந்தன என்றும், திருவிழாக்களில் எழுந்தருளும் மூர்த்திகளுக்கு திருமுழுக்கு, பெருந்திருவமுது முதலியவை நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன என்றும், இடபவாகன தேவர், நாயன்மார்கள் முதலிய மூர்த்திகளைக் காவிரி கடலொடு கலக்கும் சங்கமுகத்துறைக்கு எழுந்தருளச்செய்து திருமஞ்சனமாட்டப் பெற்றனர் என்றும், விழாக் காணவரும் அபூர்விகளுக்கு உணவளிக்கப்பட்ட தென்றும், வேதம் ஓதுபவர்களுக்கு நிலதானம் வழங்கப் பெற்றதென்றும், சிவத்துரோகம் செய்தவர்கள் நிலங்களைப் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட தென்றும், இன்னும் பல அரிய செய்திகளையும் அவை அறிவிக்கின்றன.

திருவெண்காட்டுக் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக் களைப்பற்றிப் பொதுவாக இதுவரை மேலே சொல்லப் பட்டது. அவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் காணப்படுவதைத் தெரிந்துகொள்ள விழைவோர்க்குப் பயன்படும் வண்ணம் கீழே விவரமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தார் பதிவுசெய்த ஆண்டு, அறிக்கைகளில் அவற்றிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட எண்கள், கோயிலில் எந்த இடத்தில் உள்ளது, எந்த அரசர் காலத்தது, ஒவ்வொன்றிலும் கூறப்பட்டுள்ளதன் கருக்கம் முதலியவற்றையெல்லாம் கண்டுகொள்ளவும்.

1800-ஆம் ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட 110-122
 13 கல்வெட்டுக்களை தென் இந்தியக் கல்வெட்டு
 1 பகுதியில் 973-987 ஆக வெளியிடப்பெற்றிருக்
 கிறது. அவை பின்வருமாறு:—

973—சுவேதாரண்யர் கர்ப்பக்கிரகத் தென்சுவர்—
 இரத்தம்—குலோத்துங்க சோழன் I—மகாதேவன்
 சந்த அத்தணப் பேரறிஞர் திருந்துதா விளக்கும்,
 கந்தையிசை நெய்க்காசு நிலமும் அளித்தார்.

974—சுவேதாரண்யர் கர்ப்பக்கிரகத் தென்சுவர்—
 இராஜராஜ சோழன் I—அவன் அரசியார் சோழமா
 தேவன் திருவெண்காடு தேவருக்குப் பொன்கபாலம்
 உதந்தார்.

975—ஷெ யிடம்—இராஜராஜ சோழன் I—அவன்
 அரசர் கூத்தன் வீரநாராயணியார், ஸ்ரீ திருவெண்
 காடுதவர் நம்பிராட்டியாருக்குச் சாத்தியருத்
 தந்தது மாணிக்கத்தின்நாண் இரண்டு.

976—ஷெ மேற்குச் சுவர்—வீரராஜேந்திரன் II—
 அரசர் பிறத்தருளின ஆயிலியத் திருநாள்களில்
 திருவெண்காடுடையார் திங்கன்தோறும் திருமஞ்சன
 னாடி வருளித் திருவிழா எழுத்தருளுகைக்கும், பெருச்
 சீருவழுது செய்தருளுகைக்கும் கிராமங்கள் நிவர்த்தங்
 காக்கக் கொடுக்கப்பட்டது.

977—ஷெ யிடம்—வீரராஜேந்திரன் II—(முடிவு
 பகுதது).

978—ஷெ வடக்குச் சுவர்—இராஜாதிராஜன் I—
 இராஜேந்திரசிங்க வனநாட்டு நாங்கூர் நரட்டு நாங்கூர்
 திருவெண்காடுடையார் கோயிலில் துப்பயம் உத்தம
 னர் எழுத்தருளியித்த அத்தநாடி தேவர்க்கு வேண்டும்
 ஸகலக் கிலம் இறையிலியாகவிட்டது.

979—ஷெ யிடம் — இராஜராஜன் I—ஸ்ரீ திரு
 வெண்காடுடையார்க்கு அரசர் திருவவதாரம் செய்
 தருளின ஐப்பசித்திங்கள் சதயத் திருநாளன்று

திருமஞ்சனமாடவும், அதற்கு முன்பு ஆறுநாள் திருவிழாப் போதவும் நெல் வழங்கப்பெற்றது.

980—ஐடி இடம்—இராஜராஜன் I—திரு நுத்தா விளக்கெரிக்கப் பொன்னும், இடபவாகனதேவர் கம்பிராட்டியாருக்கு சரதத்துடர் மூன்றும், இடப வாகன தேவர் திருமஞ்சனமாடி யருளும்போது ஸ்ரீ முடியில் வைக்கப் பொற்புவும் வழங்கப்பெற்றன.

981—ஐடி யிடம்—இராஜராஜன் I—அரசியார் வில்லவன் மாதேவியாரின் தாயார் நக்கன் உலோக சித்தாமணியார் திருநுத்தாவினக்கும், ஸ்ரீ ஹஸ்தம் செய்துசாத்தப் பொன்னும் வழங்கியது.

982—ஐடி யிடம்—இராஜராஜன் I—அரசியார் தம்பிராண்டிகள் வானவன்மாதேவியார்த்திரிபுவன மாதேவியார் விளக்கெரிக்க 981 ஆடுகள் கொடுத்தது.

983—இரண்டாம் பிரகாரம் வடசுவர்—குலோத் துங்கன் III—விளக்கெரிக்க நிலம் வழங்கியது.

984—ஐடி யிடம்—திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராஜ ராஜன்—கோயிலுக்கு நிலம் விற்பது.

985—ஐடி இடம்—கோமாதவர்மன் விக்ரம பாண்டியன் திருவிளக்கெரிக்க நிலம் விட்டது.

986—ஐடி மேற்குப் பிரகாரச் சுவர்—வாயிலுக்கு வலப்பக்கம்—விக்ரமசோழன் (இ. பி. 1118—85)— “பூமாலை மிடைத்த பொன்மாலைதிகழ்தர பாமாலை யணித்த” என்று தோடங்குகிறது. கோயிலுக்கு நில தானம் செய்தது.

987—ஐடி சுவர்—வாயிலுக்கு இடப்பக்கம்—தமிழ் நிரந்தம்—விக்ரமபாண்டியன்—திருவெண்காடுடையார்க்கும், வேயனதோளி நாச்சியார்க்கும் விக்ரமபாண்டியன் சந்திக்காக நிலம் வழங்கியது.

ஆசாங்கக் கல்வெட்டறிக்கை 1919

1919-ல் 442—521 எண்களாகப் படியெடுக்கப் பட்டது.]

செவ்வாய்க் கப்பக்கிரக வடகவர்

442—இராஜராஜன்—அரசி வானவன்மாதேவியா தாய் தீர்ப்பு வன்மாதேவியார் விளக்குக்காக முப்பது ஆண்டுகள் பணக்கொடுத்தது.

443—இடி—வடகரைநாகூர் நாட்டு திருவெண்காண்டிதவர் கோயிலுக்குப் பொன் வழங்கியது.

444—இடி—மழவராயர்மகள், உத்தமசோழர் தாய், வடராதித்தரின் அரசியாரான் பரார்த்தன்மாதேவி தாய் செம்பியன்மாதேவியார் திருவுருவங்கள் எடுப்பித்தது. அணிகலன்கள் பாத்திரங்கள் கொடுத்தது.

445—இடி—கோயில் பூசணக்காக குன்றம் என்ற கிராமம் ஒருவர் பொருள் வழங்கியது.

446—இராஜா திராஜன்—அரசி திரைலோக்கிய தாய் அரையன் நம்பனங்கை கோயிலில் கங்கைக்க ஆடுகள் வழங்கியது.

447—இராஜராஜன்—[மேலே 981-ல் கண்டது.]

448—இராஜேந்திரன் I—அரசன் தாய் திரிபுவன் தாய் விளக்கெரிக்க ஆடுகள் தந்தது.

449—இராஜராஜன்—அரசி கூத்தன் வீரநாரணி தாய் பூசணக்காகப் பொன் வழங்கியது.

இடி வட, மேல், தென்புறச் சுவர்கள்

450—இராஜா திராஜன்—அமலன் செய்யவாயர் தாய் சீக்கேதவர் திருவுருவம் செய்து, வெள்ளி அணிகலன்கள் அளித்து, பூசணக்காக நிலமும் கொடுத்தது. ஆதுலர்ச்சாலை யேற்படுத்தி அது நடைபெறவதற்குச் செய்தது.

451—ஷெவென்ளி பொன் ஆபரணங்களை மேலே சொல்லப்பட்டவர், பிச்சதேவருக்காகக் கொடுத்தது.

ஷெ மேற்கு தெற்குச் சுவர்கள்

452—வீரராஜேந்திரன்—அரசன் திருநட்சத்திரத்தில் திங்கள் தோறும் விழா நடத்த சில ஊர்களின் வரித்தொகைகளைக் கோயிலுக்கு அளித்தது.

453—ஷெ—பூசனை, வழிபாடு, திருவிழா, திருவமுது முதலியவற்றிற்குப் பொன் தானம்.

ஷெ தென்சுவர்

454—இராஜராஜன்—அரசனுடைய பணியாளர்கள் செங்கழுநீர் திருவாசிகைக்குப் பொன்னும், பொற்பூக்களும் கொடுத்தது.

455—ஷெ—மார்கழித் திருவிழாச் செலவுக்கு அரச அதிகாரிகள் பொருள் வழங்கியது.

456—ஷெ—கோலக்காவன் என்பார் எடுப்பித்த இடபவாகன தேவர் படிமத்துக்கு அணிகலன்களும் பூசைக்காகப் பொருளும் கொடுத்தது.

457—ஷெ—இராஜராஜ ஜனநாத தெரிஞ்சு படிவாரம் என்ற அரசன் பணியாளர்கள் இடபவாகன தேவர்க்கு அம்பிகைச் செப்புருவம் செய்து கொடுத்தது.

458—ஷெ—இராஜராஜிராஜன் I—விளக்கெரிக்க ஆடுகள் வழங்கியது.

459—இராஜேந்திரன்—ஆத்துப்பள்ளியியமம் என்ற ஊரினரான அரசனுடைய குதிரைவீரர் ஒருவர் பூசை திருமஞ்சனம், திருவமுது இவைகளுக்காகப் பொருள் வழங்கியது.

460—ஷெ—அரசன் தாயான திரிபுவனமாதேவியார் பொன் வழங்கியது.

461 } ஷெ—விளக்கெரிக்க ஆடுகள் கொடுத்தது.
462 }

463—**பெருமான்**—**அரசர்** ஏவலர் ஒருவர் வினக்
கொண்ட ஆடுகள் கொடுத்தது.

464—**பெருமான்**—**அரசர்** நக்கன் கருக்கமந்தாளான
அரசவன்னைதேவியார் தூபம் முதலியவற்றிற்குப்
பெருமான் வழங்கியது.

முன்நாளன்றுக்கு வட பக்கத்துள்

465—**மதுரை** கொண்ட பரகேசரிவர்மன்—**திரு**
மதுரைக்குப் பெருமான் கோயில் பூசைக்காக மலை
சாடகமூன்னை கொடுங்கோனார் வாசி ஒருவர் நிலம்
வழங்கியது. அதில் கோசாணி (பசுமடம்) குறிக்கப்
பெற்றது.

466—**பெருமான்**—**மற்றொரு தூண்-இராஜகேசரிவர்மன்**—
கொண்ட ஆடுகள் கொடுத்தது.

முன்மண்டப வடகவர்

467—**திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி** கோனேரின்மை
கொண்டான்—**வாணதிரையர்** என்பவர் கோயில் சந்திக்
கொண்ட கொடை புரிந்தது.

468—**திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி**—**குலோத்துங்க**
சோழன்—**கலியுகக்கண்ண சதுர்வேதி மங்கலச் சபை**
வா அல்லரிதுள்ள இராஜாநிராஜ சதுர்ச்சாலையில்
கொண்ட கொடுக்கு நிலம் விற்பதை முடிவுசெய்தது.

469—**இராஜகேசரிவர்மன்** குலோத்துங்கன் —
கொண்டிருந்ததும் கையெழுத்து செய்தோர் பேர்
கொண்ட கணப்படுகிறது.)

பெருமான் மேற்குச்சவர்

470—**இராஜேந்திரன்**—**கலியுகக் கண்ண சதுர்**
மங்கலச் சபையார் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள
இறைமையுடைய பெருமான் பூசனைக்கும், நத்தவனத்துக்
கொண்ட கொடுத்தது.

471—இராஜகேசரிவர்மன் திரிபுவனச்சக்கர வர்த்தி குலோத்துங்கன்—கோயில் நிலங்கள் சிலவற்றிற்கு வரி விதித்தது.

472—ஷா—(கிரத்தர், தமிழ்)—(சிறு பாடிமே உள்ளது).

ஷா மண்டபம் சீழக்குச் சுவர்

473—விக்கிரம சோழன்—இராஜா திராஜ வள நாட்டு அதியமங்கை நாட்டுப் பெருந்தோட்டத்து நிலத்தை விக்கிரமசோழன் திருவீதியில் அமைத்த திருமடத்திற்கு அளித்தது. கோயிலிலுள்ள விக்கிரம சோழன் திருமண்டபத்தின் படியில் அரசன் வீற்றிருந்ததைக் குறிக்கிறது.

தட்சிணாமூர்த்தி சந்தி மேல்சுவர்

474—மனுரீதிகண்டான் அகலங்கள் நாகரசர் என்பவர் நாகரசன் சந்திக்காக சர்வமானியம் அளித்தது.

475—(கிரத்தர்)—குலோத்துங்கன் - சுவேதாரண்யசுவரர் கோயிலுக்கு நுத்தாவிலக்கை வியாசர் என்ற அந்தணர் தந்தது.

சந்திரசேகரர் சந்தி வடசுவர்

476—விஜயநகர—வீரவிக்ரப்பண்ண உடையார்—திருவம்பலநல்லூர் அழிந்து கிடந்ததை மல்லரசர் என்பவர் சீர்திருத்திக் குடியேற்றி அதற்கு 'விக்ரப்பரயன் பட்டினம்' என்று பெயர் கொடுத்து, அதன் வருவாயைத் திருவெண்காடுடைய நாயனார் கோயிலுக்கு அளித்தது.

விராவகர் சந்தி வடசுவர்

477—இராஜராஜன்—குலோத்துங்கசோழ வள நாட்டு வேளநாட்டு இளஞ்சூரினர் ஒருவர் பெரிய பிள்ளையர் கோயிலில் விளக்கெரிக்கப் பொருளிட்டது.

478—கோயில் மேற்குச் சுவர்—குலோத்
தண்டன்—உலுய்யக்கொண்ட சோழ சதுர்வேதிமங்க
உடைய சந்திரனின் ஒருவர் நிலம் வாங்கிக் கோயில்
முடிக்கப்பட்டது.

சிறக்கு உட்கோபுர வாயில் வலப்பக்கம்

479—இராசராசன்—நாங்கரைச் சேர்த்த ஒருவர்
பெயர் வழங்கியது.

480—திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி . கோனேரின்மை
பெண்டன்—இராசாதிராச வளநாட்டு வீரசோழ
வந்தாரைக் கோயிலில் அடையவளைந்தான் சத்திநடை
பெயர்வதற்காகத் தானமாக விடப்பட்டது. மழவ
சாடாதிபி விசயகண்ட கோபுரலின் என்று காணப்
பெற்றது.

481—ஐடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் — சத்தி,
நீலம் முதலியவை அரசன் பேரால் நடைபெறத்
தெய்வன்காட்டிலுள்ள நிலத்தைக் கோயிலுக்குக்
பெயர்த்தது.

482—வண்ணாடையார் மனைவி சேதிராயன்
உத்தமசீலியார் திருவெண்காடு கோயிலில் விளக்கெரிப்
பெயர்க்க 25 கழஞ்சு பொன் கொடுத்தது.

483—கோயிலில் விளக்கெரிக்க 25 கழஞ்சு பொன்
பெயர்த்தது.

484—கோயிலுக்கு விளக்கு தானம் செய்தது.

485—ஆருரன் அம்பலத்தாடிகள் என்ற பெண்
பெயரில் விளக்கெரிக்க 90 ஆடுகள் கொடுத்தது.

486—உத்தமசோழனின் அரசி விளக்கெரிக்க நில
நாட்டி செய்தது.

சிறக்கு உட்கோபுர வாயில் இடப்பக்கம்

487—பாண்டியன் ஸ்ரீவல்லபதேவன்—கோயிலில்
பெயர்த்தான் சத்தி என்பதைச் செய்வதற்காக

பிச்சன் மழவராயர் என்பவர் வீரநாராயண கலலூர் முதலிய ஊர்களில் நிலம் வழங்கியது.

488—ஐடாவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் — தொண்டைமாளார் என்பவர் கோயிலில் வளத்து வாழ விட்டான் சந்தி என்ற ஒன்றை நிகழ்த்துவதற்காக இரண்டு வேலி நிலத்தையும் வரித்தொகையும் வழங்கியது.

489—இராஜராஜன் — மேள வாத்தியக்காரர் களுக்கு நிலம் கொடுத்தது.

490—மேற்காண்டு அதிராய மாங்கல்யபுரத்து வணிகர் ஒருவர் திருவெண்காடு தேவர் பூசனைக்காக 25 கழஞ்சு பொன் வழங்கியது.

491—பார்த்திசேகரத்தெரிஞ்சகைக்கோளர் என்ற வருப்பினருள் ஒருவர் பூசைக்காக நிலம் வாங்கிக் கொடுத்தது.

சீழக்கு இராஜகோபுரவாயில் வலப்பக்கம்

492—விக்கிரம பாண்டியன் — இந்த கோபுர வாயில் 'விக்கிரம பாண்டியன் திருவாசல்' என்றழைக்கப்படுகிறது.

493—வி ஐயநகர வீரப்பிரதாப நெடுஞ்ணதேவராயர்—கவேதாரண்யர் கோயிலுக்கு அரசர் சில வருவாய்களைக் கொடுத்தது.

மேற்கு உட்கோபுரவாயில் வலப்பக்கம்

494—பாண்டியன் ஸ்ரீவல்லபதேவன் — கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்தது.

495—டி. வாயில் திடது பக்கம் — ஒருகைக்கோளர் கோயிலுக்கு பொன்னுபரணங்கள் கொடுத்தது. கோயில் நிலத்தைத் திருத்தி அதிகமான குத்தகைக்கு விட்டது.

486—(கிரந்தம்) — கவேதவனத்துக்கோயிலில் வந்த விளக்குகள் எரிக்க ஆடுகள் கொடுத்தது.

487—நந்தவனம் வைத்துக் காப்பாற்ற ஏற்பாடு செய்தது.

488—கோனேரின்மை கொண்டான்—கோயிலில் உண்டு ஒன்று நடைபெறக் குலசேகரத் தொண்டை அரசர் என்பவர் நிலம் வழங்கியது.

489—இராசராசன் I—விளக்கெரிக்க ஆடுகள் கொடுத்தது.

மேற்கு இராஜகோபுரவாயில் வலதுபக்கம்

500—திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்கன்—விளக்கெரிக்க ஆடுகள் வழங்கியது.

501—ஷோபோபுரவாயில் இடப்பக்கம்—(கிரந்தம்)—சேது உதயகர, சிதம்பரம், கோகரணம், பம்பாபுரி, கவேதவனம், வடாடவி, சோணாத்திரி, காஞ்சி, பூமிரி, வசத்தி, நகரி, கேதாரி, வாரணாசி, கைலாசம் இவைகள் முத்தித்தலங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

முதற்பிரகாரம் வடகவர்

502—இராசராசன்—கோயில் நிலங்களைத் திருத்தி உதய சேய்ய சிலர் பொருள்நன்கொடை அளித்தது, 2காவியில் விளக்கெரிக்கவும், தேவநாயகப்பெருமான் திருவிவரம் வரும்போது வேதம் ஒதுவதற்கும், 2காவியில் அபூர்விகளுக்கு உணவளிக்கவும் ஆகும் உணவுகளைக் கொடுக்க இசைத்ததும், அந்த நிலங்களுக்கு ஏற்பட்ட வரி கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டது.

503—ஷோபுரத்தில் காடு என்ற இராசராசவள அட்டு வடகரைவேசலிப் பாடித் தனியுரான வாகுச் சான்ற அழகிய சோழ சதுர்வேதி மங்கலத்துவாசி

ஒருவர் திருநெல்வாரியலில் நிலம் வாங்கிக் கோயிலில் விளக்கெரிப்பதற்காகத் தானம் செய்தது.

504—இராசராசன் — “சீர்மன்னு மலர்மகள்” என்று தொடங்குகிறது. மாத்தூர் பெரியதனக்காரரான சோழக்கோனர் என்கிற அரயன் உடையான் சேதியன்மகனும், இராசேந்திர சோழவளநாட்டுச் சேந்தமங்கலத்தைச் சார்ந்த தாயினுநல்லபெருமான் என்ற இளங்கோவேளார் மனைவியும் ஆன திருவென்காட்டு தாச்சியார் நன்மைக்காக விளக்கெரிக்க, திருப்பனங்காடு கிராமத்தில் நிலம் விலைக்கு வாங்கிக் கொடுத்தது.

505—பரகேசரி திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்கன் ஐயங்கொண்ட சோழ-மண்டலத்துக்குலோத்துங்க சோழவளநாடான புலியூர்க்கோட்டத்துக் குன்றத்தூர் நாட்டுக் குன்றத்தாரினர் ஒருவர் விளக்கெரிக்க நிலம் விலைக்கு வாங்கியளித்தது. ‘புயல்வாய்த்து மண்வளர்’ என்று இக்கல்வெட்டு தொடங்குகிறது.

முதற்பிரகாரம் மேற்கூச் கூவர்

506—கோனேரின்மை கொண்டான் — கோயில் நிலங்களை வைத்திருந்த மூவர் சிவத்தரோகிகளாய் விட்டபடியால் நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு ஆணைகளின் வருவாயை நெல்லாகவும் பணமாகவும் கோயிலுக்குக் கொடுக்க உத்திரவிடப்பட்டது. அரசாங்கத் திருமந்திர ஒலையாகம் (Royal Secretary) நெறியுடைச் சோழ மூவேந்த வேளான் என்று தெரிவிக்கிறது.

507—கோனேரின்மை கொண்டான் — ஐயங்கொண்ட சோழவளநாட்டுப் பிரமதேயமான தலைச் சாங்காட்டின் உட்கிடையான் இராசராச ஸல்லூர் நிலத்தை பூசை, திருவிழா, திருவிதிவலம் இவைகளின் செலவுக்காக விடப்பட்டது.

புதன்

(அன்னையலில் நெய்விளக்குப் பூசிக்கடிவிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பெற்றவை)

300—கீரமசோழன் — 'பூமாதபுணர்' என்ற பெரும்பெரும்புலியூர் (சிதம்பரம்) திருச்சிதம்பரம் பூமாதபுணர் கோயிலுக்கு நத்தவனத்திற்காக எவ்வளவுப் பிரமதேயமான இருக்கையுள்ள வரித் துணைகளை ஊர்ச்சபையார் தள்ளிக் கொடுத்தது. நத்தவனத்தினுடையார் கோயிலில் இக்கல்வெட்டுச் சாத்தக உத்தரவிடப்பட்டது.

301—மாறவர்மன் பரங்கீரம பாண்டியன்— நத்தவனத்திய விவரங்கள் மாத்திரம் காணப்படுகின்றன.]

302—கோனேரின்மை கொண்டான்—வைத்தியச் சுவாமித்தி பென்பவர் அரசன் பெயரால் கட்டிய கட்டான்மசவரமுடைய நாயனார் கோயிலில் வேதம் நூதம் பிரமணர்களுக்கு வீடுகளும் நிலமும், நத்தவனம் ஏற்படுத்தவும், பூசை வழிபாடுகளுக்காக நிலம் வழங்கப்பட்டன. அம்பிகையின் பெயர் வேயனாழ்வாசியார் என்று குறிக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

303—பூமி அரசன் பெயரால் ஏற்பட்ட கலியுக அரசன் சத்தி பூசனை புரியவும், காவிரி கடலொடு கலக்குமிதழில் இறைவனையும் நாயன்மார்களையும் திருமஞ் சாண்டலும் நிலம் வழங்கப்பட்டது.

304—பரகேசரி திரிபுவன வீரதேவன் இராஜேந்திர சோழவளநாட்டுப் புறங்கரம்பை நாட்டிலுள்ள சோழத்துங்க சோழ சதுர்வேதி மங்கலத்தினர் ஒருவர் உட்பட வீடுக்கு வாங்கிக் கோயிலுக்கு அளித்தது.

முதற்பிரகாரம் நெற்கூர்வை

305—கோனேரின்மை கொண்டான் - அரசாங்க மதுவாசன பல்லவராயர் கேட்டுக்கொண்டபடி கட்டிமுத்தேவராமங்கலம் என்ற ஊர் கோயிலுக்கு விடப் பட்டது.

514—பாண்டியன் ஸ்ரீவல்லபதேவன்—தூவிரிக்கு வடகரையில் கோட்டைகள் கட்டிக்கொண்டிருந்த கன்னடியர்களுடன் கோப்பெருஞ்சிங்கன் போர் செய்யத் தொடங்கியது முதல் நின்றபொழுது திருவிழாக்களை மறுபடியும் நடத்த அரசு அதிகாரி தொண்டைமாணச் சூரையிட்டது. இவர் இவ்வரசன் காலத்திலும் கந்தர பாண்டியன் காலத்திலும் இருந்தவர்.

முதற்பிரகாரம் கீழ்க்கூர் கவர்

515—திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்கன்— ஐயங்கொண்ட சோழமண்டலம் மணவில் கோட்டத்துப் பாசலி நாட்டுப் பாசலி என்ற ஊரின் ஒருவர் திருவாலிகாட்டுக் குலோத்துங்க சோழன் பாசலி என்ற பெயரால் நிலம் வழங்கியது.

516—இராசகேசரி குலோத்துங்கன் — 'பூமன்னு பாலை' என்ற தொடக்கம். விளக்கெரிக்க நிலம்விடப்பட்டது.

517—விக்கிரமசோழன் — விசயராசேந்திர சதுர் வேதி மங்கலத்துப் பிராமணப் பெண் கோயிலில் விளக்கெரிப்பதற்கு நிலம் அளித்தது.

518—ஐடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் — கய மாணிக்க வளநாட்டுப்பட்டினக் கூற்றத்துப் பெருவ ஹாரின் ஒருவர் விளக்கெரிக்க நிலம் விலக்கு வாங்கிக் கொடுத்தது. திருப்பத்தூர் என்ற இடத்தில் காவிரி உடைப்பைக் கூறுகிறது.

519—திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்கன்— குன்றத்தூரின் ஒருவர் நிலம் விலக்கு வாங்கிக் கோயிலில் விளக்கெரிப்பதற்காகக் கொடுத்தது; தரிசாய்க் கிடத்த நிலத்தை உழவு செய்யத் தகுதியாக்க அவரே பொருள் உதவியது.

520—பரகேசரி குலோத்துங்கன்—புலியூர்க்கோட்டத்து ஆலம்பாக்கம் என்ற ஊரின் ஒருவர் நெல்

கையில் என்ற ஊரில் நிலம் விலக்கு வாங்கிக் கோயிலைக் கட்டுவதற்காக அளித்தது.

அப்பால் கோயில் முற்புறமாக மேற்குச் சுவர் .

521—தஞ்சை மகாராட்டிர மன்னர் துக்கோஜி—பெயரையுடைய கோயில் மதிநகவர்களைத் தண்டாயுத ஸ்தம்பம் என்பவர் கட்டியது.

12. நித்திய பூசை

இக்கோயிலில் நாள்தோறும் ஆறுகால பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. அவை,

1. திருப்பள்ளி எழுச்சி	காலை	7 மணி
2. காலசந்தி	"	8½-10 "
3. உச்சிக்காலம்	"	12 "
4. சாயரட்சை	இரவு	8½ "
5. இரண்டாவது காலம்	"	8½ "
6. அர்த்தஜாமம்	"	9 "

13. திருவிழாக்கள்

ஆண்டுதோறும் மாசித் திங்களில் கவேதாரண்யே சுவரூக்கு இந்திரப் பெருவிழா நடைபெற்று வருகிறது.

இத்தலத்தில் 12 மாதங்களும் விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :

1. சித்திரை :—இடபவாகனக்காட்சி, திருவிளாண்டித் திருத்தில் ஸ்ரீ நடராசர் அபிஷேகம்.

2. வைகாசி :—அமாவாசையில் சிவப்பிரியர் மணி க்ஷணிகையில் தீர்த்தமாடுதல். வெள்ளை யானைக்குத் தூவாச முனிவரால் ஏற்பட்ட சாப விமோசனம்.

3. சூனி:—உத்திரத்தில் ஆணித்திருமஞ்சனமும், ஸ்ரீ நடராசர் தெரிசனமும்.

4. சூடி: பட்டினத்தடிகள் சிவபூசார்த்தமாகத் திருவெண்காட்டிற்கு எழுந்தருளுதலும், சிவபெருமான் பிட்சாடனர் ரூபமாக எழுந்தருளி மணிகர்ணி னையில் தீர்த்தம் கொடுத்தலும், சிவபூசை செய்வித்தலும், இரவு இடபவாகனருடராய்க் காட்சியளித்தலும் நடைபெறும். ஸ்ரீ பிரம்வித்யாம்பாளுக்கு ஆடிப்பூர விழா பத்து நாள் நிகழும். ஆடி அமாவாசையில் சங்கம தீர்த்தச் சிறப்பு.

5. சூவணி:—சுக்கிலபட்சம் சதுர்த்தியில் ஸ்ரீ நடராசர் அபிஷேகம். கோலிவாஷ்டமி பெருமான் சேவை. விநாயக சதுர்த்தி. ஆவணி மூலம் பஞ்ச மூர்த்திகள் எழுந்தருளல்.

6. புரட்டாசி:—சுக்கிலபட்சம் சதுர்த்தி ஸ்ரீ நடராசர் அபிஷேகம். நிறைமணி, தேவேந்திர பூசை, நவராத்திரி விழா 9 நாட்கள். விசயதசமியன்று மணிகர்ணிகை தீர்த்தக் கரையில் அம்புபோட குதிரை வாகனத்தில் சுவாமி புறப்பாடு செய்யப்படும். ஒவ்வொருநாளும் இசையரங்குகளும், சமயச் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெறும். அலங்காரங்கள் சிறப்பாக நடைபெறும். மூலஸ்தானத்திற்கு இலட்சாச்சீசனை முதல்நாள் ஆரம்பித்து 10-வது நாள் பூர்த்தி.

7. ஜ்யேஷ்டி: திபாவளி அகவதியில், அன்னாபிஷேகம், சுக்கிலபட்சம் பிரதமையில் கந்தர்சஷ்டி விழா. 6-ஆம் நாள் சஷ்டியில் குரசம்சாரம். மறுநாள் விடை யாத்தி விழா.

8. கார்த்திகை: ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் 2-ஆவது காலத்தில் ஸ்ரீ அகோரமூர்த்திக்கு உபயக் காரர்களின் அபிஷேகமும் பூசையும், 8-ஆவது ஞாயிற்று மகா ருத்ராபிஷேகமும், விபூதி அலங்காரமும் சிறப்பாக நடைபெறும். ஒவ்வொரு கார்த்திகைச்

சோமவாரத்திலும் சுவேதனப் பெருமானுக்கு 1008
சுணாபிலேகம்; இந்திர விமானக்காட்சி; பரணி தீபம்;
உத்தினம் திருக்கார்த்திகை விழா.

9. ஸாக்ஷி: தனுர்மாச பூசை. சத்ய நட்சத்
ரத்தில் மாணிக்கவாசகர் விழா. அன்றுமுதல்
சுவாமி அம்பாளுக்கு டோலோற்சவம். 10-ஆம் நாள்
நீலவாரதிரையில் ஸ்ரீ நடராசர் தெரிசனம். சுவாமி
அம்பாள் வீதிவலம் வருதல்.

10. நை: சங்கராந்தி மறுநாள் அம்பாள் கணு
பூச்சு மணிகர்ணிகைக்குப் போய்வருவதும், மாலை
சுவாமி குதிரை வாகனத்தில் எழுந்தருளி பாரி
காட்டைக்குப் போய்வருவதும் நடைபெறும். மகா
சுலபந்தா விழா 10-ஆம் நாள். மகானளிக்கு விழா
11-ஆம் நாள்.

11. ஸாசி: இந்திரப் பெருவிழா. சுக்கிலபட்சம்
தனதசி புனர்பூசத்தில் கொடியேற்றம்.

3-ஆம் திருநாள்: சுவேதகேது என்பவர் சிவ
பெருமானை வழிபட்டு வருங்கால் அன்று எட்டாவது
பெரு முடியும் நாள். இயமன் வந்து பாசத்தைப்
பிட்டுத் தலும் சிவபெருமான் இயமனை எரித்தலும்
பிட்டுத் தலும் அருளலும்.

4-ஆம் திருநாள்: மகம் பெளர்ணமி திதியின்
சுலபந்தா சங்கம தீர்த்தம்.

5-ஆம் திருநாள்: பூரநட்சத்திரம் ஸ்ரீ அகோர
பூர்த்தி எழுந்தருளுதலும், மருத்துவாசுர சங்கரமும்,
பூரவாகனக் காட்சியும்.

7-ஆம் திருநாள்: திருக்கல்யாணமும், புட்பப்
பூசைக்கு சேவையும்.

8-ஆம் திருநாள்: பிட்சாடனர் விழா.

9-ஆம் திருநாள்: திருத்தேவர்.

10-ஆம் திருநாள்: காலை பூஜை நடராசப்பெருமான் வீதி உலா காட்சியும், முக்குள தீர்த்தம் கொடுத்தலும். சஷ்டி-விசாகத்தில் பஞ்சமூர்த்திகள் இடபவாகன ரூடராய் மணிகர்ணிகை நதியில் தீர்த்தம் கொடுத்தல்.

11-ஆம் திருநாள்: ஏகாந்த சேவை.

12-ஆம் திருநாள்: சத்திர புட்கரணியில் தெப்ப விழா.

12. பங்குனி: சுக்கிலபட்சம் பிரதமையில் பூஜை அகோரமூர்த்திக்கு இலட்சார்ச்சனை ஆரம்பம். பெளர்ணமி திதி பங்குனி உத்திரத்தில் பூர்த்தி. அன்று 1008 சங்காபிஷேகமும், இடபவாகனக் காட்சியும். மறுதினம் விடையாத்தி விழா. இலட்சார்ச்சனை ஒவ்வொரு தினமும் அன்பர்களின் உபயங்களாக நடந்து வருகிறது.

நடராசமூர்த்திக்குச் சிதம்பரத்தைப்போல ஆறு அபிஷேகங்களும், ஆனித் திருமஞ்சனமும், மார்ச்சுமீத் திருவாதிரையும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. அகோரமூர்த்திக்கு ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் நாடோறும் காலசந்தியில் மட்டும் நடக்கும் அபிஷேகம் தவிர இரண்டாவ் காலத்திலும் சிறப்பான அபிஷேக ஆராதனைகள் உள்ளன. இதனை அகோரபூஜை என்று மக்கள் வழங்குகின்றார்கள். இது இத்தலத் திருநீய தனிச்சிறப்பாகும். இவ்வுற்சவங்களைப் பெரும்பாலும் தேவஸ்தான வருவாயினுத்தே மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றார்கள். மாசித்திங்களில் நடைபெறும் இந்திரமகோற்சவத்தை இந்திரனே வந்திருந்து நடத்துவதாக ஐதீகம். இது திருவெண்காட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பழங்காலத்தே இந்திரவிழா நடத்ததாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

14. நிர்வாகம்

இந்த தேவஸ்தானம் சென்னை அறகிலைய ஆட்சித் துறையின் மேற்பார்வைக்குட்பட்டது. 1932-ல் இதன் நிர்வாகம் டைப்பெறுவதற்காக ஒரு திட்டம் வகுக்கப் பட்டது. இப்போது ஒரு அறங்காவலர் குழுத்தலை வந்து, இரண்டு உறுப்பினர்களும் இருக்கின்றனர். அரசாங்க அலுவலரான ஒரு இறைபணியாளரும் உள்வாங்கி. கோயிலுக்குள்ளே தேவஸ்தான அலுவலகம் இருக்கிறது.

சுவாமிநாதர்: இத்திரமகோற்சவம், நவராத்திரி உற்சவம் போன்ற திருவிழாக்களிலும், மற்றைய சிறப்பு நாட்களிலும் நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் இன்னிசை நிகழ்ச்சிகளும், சமயச் சொற்பொழிவுகளும் டைப்பெறுகின்றன. சிவாகம சித்தாந்தப் பரீட்சை எழுப்பு ஒன்றை தேவஸ்தானம் தன் சொந்த செலவில் நடத்தி வைத்தது. அதில் பல ஆலய அர்ச்சகர்கள் ஈடுபட்டுகொண்டு பயன்பெற்றார்கள். இத்தலப் பருமையை மக்கள் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு தலவரலாற்றைத் தேவஸ்தானம் அச்சிட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் நான்கு பதிப்பிட்டுச் செலவாகியுவிட்டன. இப்போது இந்த ஐந்தாம் பதிப்பு விரிவான முறையில் அச்சு அராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடனும், வண்ணப் படங் ளுடனும் வெளிவருகின்றது.

ஸ்ரீமேய்கண்டர்: தேவாரப் பாடசாலை: தேவஸ்தானம் ஒரு தேவாரப் பாடசாலை வைத்து நடத்துகிறது. ஒரு தேவார ஆசிரியரும், பதினொரு மாணவர்களும் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறவிடம் இவை இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. வந்தோறும் நடராசர் சந்நிதியில் இன்னிசைக் கருவி ளுடன் தேவார பாராயணம் செய்கின்றனர். திருநீலாக்காலங்களிலும் விதிபுலாவில் பணிபுரிந்தும் வருகின்றனர்.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை